

Naročnina mesečno 18 Lir, za tuzemstvo 31.50 Lir - nedeljska izdaja celoletno 34 Lir, za inozemstvo 65 Lir. Cek. rač. Ljubljana 10.650 za naročnino in 10.349 za inserate. Podružnica: Novo mesto.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega izvora: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 4, Ljubljana. Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 4, Lubiana. Telefon 4001-4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

Abbonamenti: Mese 18 Lire. Estero, mese 31.50 Lire. Edizione domenicale, anno 34 Lire. C. C. P. Lubiana 10.650 per gli abbonamenti, 10.349 per le inserzioni.

Filiale: Novo mesto.

Bollettino No 1110

Il presidio di Pantelleria respinge l'intimazione nemica di resa

L'isola ha subito un ininterrotto attacco aereo ed è stata anche bombardata da una formazione navale - 19 velivoli nemici distrutti

Il Quartiere Generale delle Forze Armate Comunica:

Il presidio dell'isola di Pantelleria, che durante la giornata di ieri ha subito uno ininterrotto attacco aereo, non ha risposto all'intimazione di resa fatta dal nemico.

L'isola è stata anche bombardata violentamente da una grossa formazione navale.

Una unita nemica è stata colpita da nostri velivoli di assalto.

Durante gli attacchi aerei sono stati distrutti cinque velivoli nemici dalle batterie controaeree e dieci dai cacciatori del 53° stormo.

Sulle coste meridionali della Sicilia la caccia tedesca abbattava due Spitfire.

Un'incursione avversaria su Carbonia e dintorni causava il crollo di qualche fabbricato e alcuni incendi, si deplorano pochi feriti.

Colpiti dalla reazione contraerea due apparecchi cadevano l'uno a Calasetta e l'altro a Sant'Antioco (Cagliari).

Nota al bollettino 1110. Dopo l'occupazione inglese di Tunisi l'isola di Pantelleria era logicamente destinata a subire l'urto del nemico, ansioso di distruggere questo ostacolo sulle rotte del Canale di Sicilia. Così dopo alcuni bombardamenti preliminari cominciati il nove maggio il nemico ha iniziato una intensa offensiva aeronavale con ritmo sempre più serrato che, in questi ultimi giorni ha toccato vertici di estrema violenza. Seppa palese dell'offensiva è quello di fiaccare le difese e le energie del presidio, per costringerlo alla resa e non incontrare resistenza nelle eventualità di uno sbarco.

La guarnigione dell'isola ha accettato con forte animo la lotta e ha contro battuto le offese con tale strenua volontà da rendere fallaci tutte le previsioni nemiche. Dal 9 maggio a ieri l'isola ha subito quattro bombardamenti dal mare e ben 140 attacchi aerei con un ritmo medio, negli ultimi giorni di non meno di 12 azioni giornaliere; mentre nelle ultime nove notti le azioni aeree nemiche si sono susseguite ininterrottamente affinché i difensori non avessero tregua. L'offesa avversaria ha naturalmente prodotto molti danni alla qui pronta riparazione gruppi di valorosi si sono infaticabilmente prodigati sotto l'impeto stesso dei bombardamenti. Le batterie navali e antiaeree dell'isola hanno controbattuto senza posa gli attacchi nemici infliggendo all'avversario la perdita di 116 aerei sicuramente abbattuti oltre ad una nave duramente colpita. La popolazione dell'isola resta stoicamente a fianco dei soldati, dei marinai, degli avieri, dei militi, sopportando fieramente i sacrifici e le privazioni imposte dallo stringente assedio aeronavale. Ieri il nemico ha lanciato manifestini del quartiere generale delle forze armate anglo-americane a firma di un generale Spaiz intimanti la resa per le ore 18. La risposta dell'ammiraglio comandante dell'isola e della guarnigione può essere immaginata: gli strenui difensori di Pantelleria sono tutti in piedi pronti a fare pagare a durissimo prezzo l'atteso tentativo di sbarco nemico. Intanto nella ancor più lontana isola di Lampedusa da ogni lato circondata dal nemico: il piccolo ma valoroso presidio ha già vittoriosamente respinto un tentativo di sbarco e ha fatto provare all'avversario quanto dura dovrà essere la lotta se vorrà impadronirsi di queste nostre piccole ma salde posizioni avanzate.

Velika letalska bitka nad Pacifikom

Tokio, 9. junija AS. Japonski glavni stan poroča: Veliki oddelki lovskih letal so napravili polet nad otočje Russel. Pri tem so zbili 49 sovražnih letal v silovitih letalskih bojih. Šest japonskih lovcov se ni vrnilo na svoja oporišča.

Japonska je pripravljena na vsako morebitnost

Rim, 9. junija. Nov japonski poslanik v Rimu Hirata je po svojem prihodu v Rim sprejel nekaj italijanskih častnikov, ter izrazil veliko zadovoljenje, da je bil izbran za japonskega zastopnika v fašistični Italiji, ki ni povezana z Japonsko samo s politično-vojaškim paktom, marveč tudi s svetimi vezmi krvi v skupni borbi. Govorec o vojaškem položaju v Pacifiku, je dejal, da je Japonska popolnoma pripravljena na vsako morebitnost: ko je uvidela svoje pridobitve, z neuklonljivim pogumom nadaljuje vojno proti Kitajski, istočasno pa izvaja politiko sodelovanja z državami, ki so pod njenim vplivnim območjem, kakor narodna Kitajska, Birma in Filipini. Namen Japonske, je, dati tem narodom režim prave svobode, ki se že dejansko uveljavlja, dočim demokratični zavezniki izražajo le prazne obljube, ki jih ne vedo in ne morejo obdržati. Poslanik je nato naglasil stalno dezertiranje najboljših Cangkajskih generalov, kar dokazuje naraščajoči vpliv japonskega orožja in naraščajoče zaupanje Cangkajske Kitajske v osvobodilno delo Japonske. Končno je poslanik izrazil svoje prepričanje, da bodo dejstva povedala, da je mnogo lažje sklepati sporazume z besedami kakor jih uresničiti z dejanji, pa naj sta Roosevelt in Churchill v Washingtonu sprejela tak ali drugačen sklep o tem, bo li najprej napadena Evropa ali Azija.

Vojno poročilo št. 1110

Posadka Pantellerije odbila ukaz za predajo

Otok je bil neprestano bombardiran z zraka, pa tudi od velike pomorske skupine - 19 letal sestreljenih

Glavni Stan italijanskih Oboroženih Sil objavlja:

Posadka na otoku Pantelleriji, ki jo je sovražnik včeraj ves dan nepretrgoma bombardiral, ni odgovorila na sovražni ukaz, naj se preda.

Otok je bil silovito bombardiran tudi od velike pomorske skupine: naša napadalna letala so zadela neko sovražno edinico.

Med letalskimi napadi so protiletalski topovi uničili 5 sovražnih letal, 10 pa lovi 53. roja.

Na južnih obalah Sicilije so nemški lovci sestrelili dve letali vrste »Spitfire«.

Nasprotni napad na Carbonio in okolice je uničil nekaj zgradb ter povzročil nekaj požarov; obžalovati je nekaj malega ranjenih. Protiletalska obramba je zadela dve letali, od katerih je eno padlo blizu Calasette, drugo pa pri S. Antiopo (Cagliari).

Dodatek k vojnemu poročilu št. 1110: Po angleški zasedbi Tunisa je moral otok Pantelleria logično prenašati napade sovražnika, ki bi rad uničil to oviro na cestah Sicilskega preliva. Tako je sovražnik po nekaterih predhodnih bombardiranjih, ki so se začela 9. maja, začel z veliko letalsko ofenzivo z vedno ostrišim ritmom, ki je zadnje dni dosegel skrajno silovitost. Očividni namen ofenzive je zlomiti obrambo in moč posadke, da bi se morala predati ali da bi bila vsaj znatno zmanjšana njena odpornost v primeru morebitnega izkrcanja. Toda junaška posadka otoka je sprejela borbo z odločnim srcem in se je zoperstavila ofenzivam s toliko nedvomljivo voljo, da so se izkazala vsa sovražna predvidevanja za zmotna. Od 9. maja do danes je doživel otok 4 pomorska bombardiranja in 140 letalskih napadov, ki so zadnje dni znašali nič manj kakor 12 napadov na dan, dočim so se zadnjih 9 noči sovražni letalski napadi neprestano nadaljevali, da branilci niso imeli nikakega odmora. Nasprotna ofenziva je seveda povzročila številno škodo, ki pa so jo neprestano popravljali celo med silovitimi bombardiranj.

Pomorsko in protiletalsko topništvo otoka je brez prestanka odgovarjalo na sovražne napade in je zadalo nasprotniku izgubo 116 letal, ki so bila zagotovo sestreljena in ena ladja je bila resno zadeta.

Prebivalstvo na otoku stoično vztraja ob strani vojakov, mornarjev, letalcev in milicnikov, ponosno prenašajoč žrtve in pomanjkanje, ki ga nalaga to majhno letalsko oporišče.

Včeraj je sovražnik metal letake glavnega stana angloameriških sil podpisane od generala Spaatza, zahtevajoč vdajo v 18 urah. Odgovor admirala, poveljnika otoka in posadke si lahko mislimo: neustrašni branilci Pantellerije so vsi pripravljeni storiti, da bo sovražnik zelo drago plačal poskus izkrcanja.

Medtem pa je na majhnem otoku Lampedusa, še oddaljenem in še bolj obkoljenem od sovražnika, skromna, toda pogumna posadka že zmagovito odbila izkrcevalni poskus in dala nasprotniku razumeti, kako trda bo borba, če se bo skušal polastiti teh majhnih, toda trdnih italijanskih sprednjih postojank.

Rim, 9. junija. Topniška pomorska milica, ki je potrdila svojo slavno tradicijo na vseh sredozemskih bojiščih, piše, braneč Pantellerijo, strani ponosnega junaštva. Od vojnega poročila št. 1079, ki javlja, da je bilo sestreljenih 18 letal, ima sovražnik nad Pantellerijo vedno visoke izgube. 100 letal, uničenih do danes, predstavlja tribut, ki ga je moral sovražnik plačati pri vsakodnevnem izkušanju junaštva in zvestobe Črnih sraj na morju.

Na Pantelleriji imajo poveljstvo protiletalske obrambe in pomorsko poveljstvo v celoti častniki topniške milice. Zadnja vojna poročila dokazujejo bolj kakor vsakršno drugo priznanje uspešno obrambo otoka pred sovražnimi ladjami, ki je držala angleško mornarico pod točnim ognjem svojih topov in jo prisilila k prenehanju bombardiranja.

Pri teh bojih, ki so obogatili tradicijo, je srce Italije obrnjeno k temu otoku, čigar branilci so imeli svoje mrtve, ki za vedno korakajo v senci slavnih praporov.

Turčija bo branila svojo varnost

Ankara, 9. jun. AS. Na kongresu ljudske republikske stranke je imel predsednik turške republike Ineni važen političen govor. Najprej je obudil spomin na Atatürka, velikega voditelja turškega naroda, ter potem orisal pravno življenje v Turčiji v poslednjih štirih letih. Dejal je, da se je to življenje razvilo v polni zavesti nalog, ki zadevajo Turčijo in da je narodna skupščina ugodno ter krepko vplivala na politično in moralno usmeritev ter na redno in skladno delovanje vseh konstruktivnih sil. Da se je sila turškega naroda ohranila na taki višini, pomeni za narodno skupščino velik uspeh. Turčija lahko mirno gleda v bodočnost. Nato je predsednik obravnaval naloge, s katerimi se je vlada morala baviti, ter poudaril težave, ki je nanje doslej naletele. Dejal je, da je bila Turčiji najvažnejša naloga ta, da ohrani narodno varnost na trdni podlagi. Sredi velikih vojni in političnih vrtincev sta sila in ugled turškega naroda dosegli prav častno mesto. Napori

Italija tri leta v vojni

Berlin, 9. junija. AS: Ob tretji obletnici vstopa Italije v vojno ob strani Nemčije objavlja »Völkischer Beobachter« z velikim poudarkom na prvi strani članek, ki povzdičuje vrline italijanskega vojaka. Danes po treh letih vojnih uspehov in junaških žrtvah — piše dobesedno glasilo Rjave hiše — je lahko italijanski junak upravičeno ponosen na svoje rimske prednike. Je pogumen, zvest, viteški in navdaja ga najboljši duh tovarištva. Ve, za kaj se bori. Ve, kakšne cilje je treba doseči v sedanji vojni. Nemški list nato osvetljuje vojno delovanje Italije v teh treh letih vojne, spominjajoč se na velike naloge, ki so jih morale doseči Italijanske oborožene sile. Dočim so bili v vojni v Franciji — nadaljuje list — zaposleni predvsem oddelki kopenske vojske,

Uradni podatki o vojaških izgubah v maju

Rim, 9. junija AS. Vrhovno poveljstvo Oboroženih sil sporoča: Izgube v mesecu maju in pa tiste, ki jih ne vsebujejo prejšnji seznam, pa so zanje do 31. maja t. l. prišle določene listine ter imena, značajo:

Vojska in milica:

Severna Afrika: padlih 2571 (izpričana poročila so prišla samo za 546), ranjenih 4950, pogrešanih 97.582.

Rusija: padlih 627 (katerih imena niso bila objavljena februarja, ki pa so zapopadani v številu 3123, omenjenem v XVI. seznamu).

Balkan in druga zasedena ozemlja: padlih 532, ranjenih 1167, pogrešanih 1695.

Domače ozemlje: padlih 209, ranjenih 518, pogrešanih 169.

Mornarica:

Padlih 226, ranjenih 461, pogrešanih 582.

Letalstvo:

Padlih 106, ranjenih 73, pogrešanih 63.

Trgovska mornarica: Padlih 236, ranjenih 34.

Seznami padlih so objavljeni v posebnem dodatku lista »Le forze armate«. Slavnim bojevnikom in njihovim rodbinam velja ganjena, nevenljiva hvaležnost domovine.

Uradno poročilo vrhovnega poveljstva Oboroženih sil objavlja z običajno natančnostjo številke o izgubah na tunizijskem bojišču v mesecu maju. Podatki o padlih in o ranjenih so tisti, ki jih je vrhovno poveljstvo dobilo do 10. maja, ter pričajo o veliki hrabrosti italijanskih vojakov na afriških tleh. Tem se pridružujejo podatki o pogrešanih, med katerimi so po večini bojevniki slavne I. armade, ki je, podprta po neomajni veri v usodo domovine, nasprotnikovi ogromni premoči v ljudeh in orožju dajala kar najodločnejši odpor ter je prenehala z bojem 13. maja samo na Ducejevo zapoved, potem ko se je borila prav do skrajne meje sleherne možnosti.

Na vzhodu še vlada zatišje

V zadnjih 14 dneh so Sovjeti izgubili 13 strelskih divizij, 3 strelske brigade, 6 oklepni oddelki in številno letalstvo — Včeraj je bilo sestreljenih 141 sovjetskih letal

Hitlerjev glavni stan, 9. junija. Nemško vrhovno poveljstvo objavlja:

Na vzhodnem bojišču včeraj ni bilo posebnih bojev.

Pri bojih za kubanjsko mostišče so Sovjeti v zadnjih 14 dneh izgubili 13 strelskih divizij, 3 strelske brigade, 6 oklepni oddelki in močne letalske enote, poleg tega pa je imel sovražnik še težke zgube v ljudeh in gradivu. Uničenih je bilo 100 tankov in 350 letal.

Bojna letala za bližnje poletje so včeraj uničila na vzhodni obali Azovskega morja 47 sovjetskih izkrcevalnih čolnov.

Na srednjem odseku vzhodnega bojišča je bilo pri sovjetskem poskusu bombardirati naša letališča in preskrbovalna oporišča, sestreljenih 75 sovjetskih letal. 11 so jih sestrelili španski lovci. Sovražnik je zgubil včeraj na vzhodu skupno 141 letal. Pogrešana so tri lastna letala.

Težka nemška bojna letala so v noči na 9. junij bombardirala pristaniške naprave na alžirski obali.

Berlin, 9. junija. AS: V dopolnilo včerajšnjega vojnega poročila so se iz pristojnega vira

izvedele naslednje podrobnosti: Po neuspehu četrtega velikega sovjetskega napada na kubanjsko mostišče je za nekaj časa zopet nastopila doba zatišja na vsem vzhodnem bojišču. Nemške in romunske čete so tako v poldrugem mesecu odbile štiri velike boljševiške ofenzive. To je tem značilnejše, če pomislimo, da se je najmanj 25 sovjetskih pehotnih divizij ter 10-12 oklepni brigad zaman zagrizeno zaganjalo v nemško-romunske čete. Izredno velike in krvave sovražnikove izgube so tako razredile sovjetske vrste, da so morali Sovjeti stalno dovažati novo vojaštvo za nadaljevanje svojih brezuspešnih napadov. Stalinovo povelje, da je treba za vsako eno zavzeti kubanjsko mostišče, je dokaz, kako velik pomen je sovražnik pripisoval tej ofenzivi proti kubanjskemu mostišču, proti ofenzivi, ki je imela za cilj zavzeti važnega pristanišča Novorosijsk ter si odprel pot do Krima preko polotoka Kerč. Propad četrtega velikega sovjetskega napada na nemške postojanke je jasen znak sovražnih namenov, ki gredo za brezposojnim nadaljevanjem borbe na kubanjskem mostišču z uporabo in žrtvijo kakršnih koli sil in razpoložljivih sredstev.

Novo odlikovanje za uničevalce sovražnih tankov

Rim, 9. junija AS. Glasilo »Le forze armate« obvešča, da je bilo uvedeno posebno odlikovanje za vojsake kakršne koli vrste orožja in službenega mesta, ki so uničili ali zajeli enega ali več nasprotnikovih tankov v boju od blizu. Odlikovanje bodo dobili vsi člani skupine (ali oddelka, kadar bi pri tem sodeloval ves oddelk), ki bi uničila ali zajela tank. Pravice do tega odlikovanja torej nimajo tisti, ki vozijo tanke, člani protitankovskih oddelkov in topničarji, ki bi uničili sovražnikov tank z orožjem, s katerim razpolaga topničarski oddelk (orožje, kakršno imajo tanki, ali pa topništvo). Poleg odlikovanja dobe tudi 2000 lir (dva tisoč lir) za vsak sovražnikov uničen ali zajet tank. Kadar bi pri uničevanju ali zajetju nasprotnikovega tanka sodelovalo več vojakov, se mora nagrada razdeliti, tako da dobe

vsii enako. Kolajna, namenjena uničevalcem nasprotnikovih tankov v bojih od blizu, je kovinasta ploščica, na kateri je upodobljen goreč nasprotnikov tank, nad njim pa meč. Na nalašč za to namenjenem mestu je zapisana številka, ki pomeni, koliko tankov je tisti vojak uničil. Odlikovanje mora vojak nositi na levi strani na prsih, pod drugimi odlikovanji. Delil ga bo poveljnik velikih edinic in bo izročeno brez posebnih formalnosti, zaradi katerih bi se podelitev zavlekla. Denarno nagrado 2000 lir pa da poveljstvo zbora, kateremu lovec na tanke pripada.

Švicarsko priznanje Napoliju

Bern, 9. junija AS. Neki dopis iz Napolija, poslan švicarskim listom pripominja, da Napolitanci navzlic bombardiranj niso izgubili dobre volje in svojega velikega duha in da mučeniško mesto zdravi svoje rane.

Amerika ne zaupa Sovjetom

Lizbona, 9. junija. AS: Iz Washingtona poročajo, da je predsednik vojaške komisije v senatu, senator Reynolds izrazil mnenje ameriške zunanje politike za čas po vojni. Senator Reynolds je nasvetoval Rooseveltu, naj zahteva od Sovjetov in Anglije, da bosta jasno povedali, kakšna bo njuna poveljna politika. Dejal je, da je treba hitro rešiti vprašanja, katera vzemirajo ameriško ljudstvo, kajti ameriška javnost je navzlic razpustu tretje internacionale še vedno v skrbih zaradi resničnih namenov Moskve.

Stavka v USA še traja

Buenos Aires, 9. junija. AS: Zastopnik rudniških lastnikov v Združenih državah je izjavil, da ni mogoče sporazum med zastopniki industrije in rudarskimi zastopniki. Podtajnik severnoameriškega notranjega ministrstva je izjavil, da so stavke preteklega tedna veljale Združene države 12 milijonov ton premoga.

NAROČAJTE »SLOVENCA«

Ameriška nizkotnost

Roosevelt se bo posluževal črncev za bombardiranje Italije

Rim, 9. junija. Mnogim dokazom severno-ameriškega zločinstva v tej vojni se pridružuje še nov dokaz. Iz Washingtona je prispela uradna novica, da bodo pri terorističnih napadih na Italijo sodelovale tudi posadke črnskih pilotov, katere skrbno vadijo. Judovska klika v Washingtonu je torej potrdila glasove, da se res vadijo cele skupine črnskih pilotov.

Ta način vojskovanja res opravičuje stalno ponavljanje pretezo, češ da so Združene države poklicane prnesti svetu blagoslov prave demokracije in da so samo onstran Atlantika pod vodstvom Washingtona doma civilizacija, človečanstvo in kultura.

Ko so se v Združenih državah izpraznile ječe kaznjencev v borbi za človečnost in varstvo edine pravne demokracije, so naredili korak naprej v ameriškem vojskovanju, ki je že krivo gangsterskih napadov na ženske in otroke ter uničevanja nesmrtnih del evropske kulture, kakor se doslej v zgodovini civilnega človeštva še ni zgodilo. Posebna nizkotnost tega

severnoameriškega poročila je v dejstvu, da uradno washingtonsko poročilo poudarja, kako se med letalskimi posadkami za bombardiranje nahajajo tudi afriški črnci, ki da so sizzali željo, masčevati se nad Italijo. Mogoče se hočejo masčevati za kolonizacijsko delo Italije v Afriki, ki bo ostalo vedno dokaz prostovoljnega dela in kulturnega dvigovanja? Kar so Italijani v kratkih letih izvedli na neplodnih afriških ozemljih, ne more zbuditi čustev po masčevanju, marveč bo ostalo za vedno vzgled. V resnici se v napovedi tega masčevanja izraža nov dokaz od Amerikancev umetno gojenega sovraštva med črnci proti belim in je dokaz najnižjotnega zločinstva, ki ga lahko najdeš v uradih Bele hiše in v najzloglasnejših četrtih čikaškega gansterstva.

Zasluge Italije in njeno kolonizacijsko delo ne bo trpelo zaradi naraščanja teh živalskih nagonov, ime severnoameriškega predsednika, ki dopušča take sramote, pa bo za vedno ončlašeno.

Vojska nemških delavk dela za zmago

Churchill »obžaluje«, da se ni mogel sestati s Stalinom

Berlin, 9. junija. V Monakovem je bila velika domovinska manifestacija. Glavna tajnica vseh narodnosocialističnih ženskih organizacij je govorila nemškim ženam, ki imajo v tej vojni posebno poslanstvo. Nemška žena ve, kaj bi čakalo njeno družino in narod, če bi se so-vražniku posrečila izvedba njegovih divjih načrtov. Tudi nemška žena se bori. Poleg desetih milijonov mož, ki delajo v nemški industriji, so tudi milijoni nemških žensk. S Hitlerjevo totalno mobilizacijo se je pomnožila tudi vojska nemških delavk. Tudi nemške žene skupno z možmi navdaja skupno čustvo: volja do borbe in gotovost do zmage. Navdaja jih še eno čustvo, ki ga je raznetil sovraštvo s svojim divjanjem: sovraštvo. Sovraštvo matere, ki je videla svojega lastnega otroka prestreljenega s stroj-nico, dekleta, ki je videlo pokolj svoje družine, tisoče mater in mladenk, ki so ostale brez strehe, sovraštvo, ki ga ni mogoče ugasniti drugače, kakor na en sam način: z neusmiljenim masčevanjem, ki ga je napovedal dr. Gobbels. Ta napoved je zelo vznemirila nekatere ljudi onstran Rokava. »Völkischer Beobachter« je včeraj pi-sal o bojazni nekega angleškega lista, kaj bo potem, če nemško letalstvo ne bo več zaposleno na vzhodu. Nemške tovarne in delavci poleg tega lahko zgrade posebne vrste bombnike in

velikanske bombe. Tudi ni izključeno, da bi se nemško letalstvo poslužilo kakšnega neugodnega presenečenja. List čuti potrebo po tolažbi in pravi: »Treba je povečati obrambo in zlasti povečati napadalne letalske armade. Naša premoč mora biti velikanska«.

Nekaj tolažilnih besed — pripominja ironično »National Zeitung« — je bilo tudi v včerajšnjem Churchillovem govoru. Pred tremi dnevi je uradni londonski komentator Prystley dejal: »Pod strašnim viharjem železa in ognja so se Nemci začeli emiriti. Zelo se moti. Nemci se niso nikdar emirili. Oni se branijo in napadajo in z napadi bodo zadostili vsem strahotam, za katere se odgovorni Angličje. Sicer pa pravi Göringovo glasilo o Churchillovem govoru: »Vtis njegovega govora v spodnji zbornici ni mogel biti ravno dober. Neutrlni opazovalci v Londonu poročajo, da v nekaterih krogih ne zakrivajo razočaranja. Churchill se ni nikdar v svojem govoru zalezel, ampak je bil zelo previden. Dal je vedeti, da bo Nemčija zelo trda kost. O drugem bojišču je govoril zelo neodločno. To ga ni oviralo, da se ne bi bavil z Rusijo ter »obžaloval«, da se ni mogel sestati s Stalinom. V zameno je izrekel nekaj opogumljajočih besed in praznih obljub o »zahtevah celotne vojne«.

Dvigi in padci v podmorniški vojni

Članek nemškega strokovnjaka o sedanjem stanju podmorniške vojne

Berlin, 9. junija. Bilo je pričakovati, da bo Churchill v včerajšnji izjavi v spodnji zbornici vztrajal pri »zmagovitosti« poteku bitke za Atlantik. To je edina ugodna in konkretna stvar, ki jo je osvetlil angleški ministrski pred-sednik v svojem govoru, pa še pri tem je bil zelo previden. Mogoče je ponesrečen udar proti Lampedusi, katerega v Berlinu označujejo za dober znak in ki je dal tukajšnjim vojskim krogom priložnost za izraz priznanja junaškim branilecem, v precejšnji meri vplival na govornika, da je previdno ocenjeval napovedi o bodočih »amfibijskih« bojih ter je poudaril težave, ki so v zvezi z njimi.

Na nemški strani priznavajo naraščajoče ovire pri bojih nemških podmornic. O tem so govorili nemški vojaški pisci, pa tudi minister dr. Gobbels. Churchill je v svojem govoru vztrajal pri pravi veliki ofenzivi proti nemškim podmornicam, zagotavljajoč, da je bilo maha prvič potopljenih več podmornic kakor so jih izdelale nemške ladjedelnice in da je bilo v prvem junjskem tednu doseženo novo prvenstvo pri uničevanju podmornic. Mnenje pristojnih nemških krogov je izrazil kontre-admiral Gadow takole: »Brez dvoma je, da so napadi proti ladijskim spremljavam vedno težji in da vsak uspeh zahteva žilavo in trdo borbo ter tudi izgube. Nihče ni mogel upati, da bo borba za Atlantik privedla do hitre odločitve, ker je borba proti preskrbi podvržena raznim spremembam. Proti vsakemu napadalnemu orožju obstoja obrambno orožje. Prvi uspehi Weddingena so v prvi svetovni vojni izzvali v sovražnem taboru veliko paniko. Angleška mornarica je za nekaj časa zgnila z morji, nato pa so prišla prva zdravila: plova v cik-caku in spremljava z rušilci. Oborožili so tudi trgovske ladje, iznašli so izboljšana prisluškovalna sredstva, globinske bombe so postale večje in nevarnejše, letalstvo je vedno bolj hdelo nad morji in oviralo napade na konvoje. Nemčija je začela novo taktiko. Začela je z

istočasnimi napadi celih rojev podmornic in s tem uničevala cele konvoje. Istočasno je upo-raba podmorniških cistern omogočila nastop srednjevelikih podmornic. Sovražnik je odgo-voril s povečano letalsko pažnjo po vseh atlanti-skih poteh. Nemčija je zasledila mrtvo točko, kamor sovražna letala niso prispela. Sovražnik je odgovoril na to z uporabo letalonsilk. Nemčija je imela veliko prednost, ko je prišla v posest francoskih in norveških obal. Anglosasi so odgovorili zasedbo Islandije, Grönlandije in z bombardiranjem francoskih obal. Podmor-nice so nato zopet odgovorile in se umaknile v podzemeljska zaklonišča. Ko so Združene dr-žave stopile v vojno, niso imele ne sredstev, ne izkušenj v obrambi pred podmornicami. kanci opomogli, so podmornice spremenile svo-Njihove ladje so bile lahek cilj podmornic, ki so dosegale čudovite uspehe. Ko so se Ameri-ko taktiko. Pojavile so se v rojih pred Zahodno Afriko in v Indijskem morju. V Sredo-zemlju so pomagale Rommela in zavirale Au-chinleka. Vojna tehnika in znanost si vedno pomagata z novimi napadalnimi in obrambni-mi iznajdbami. Zato ni nič čudnega, če ima tudi podmorniška vojna svoje suhe in debele mesece. Bistveni vzrok za začasno zmanjšanje potopitev je v tem, da Anglosasi uporabljajo na morju velike količine letalskega.

Iz gospodarstva

Snia Viscosa, Milanska Snia Viscosa, eno največjih italijanskih industrijskih podjetij, izka-zuje za lansko leto 125,8 (1941 127,3) milj. lir čistega dobička. Glavnica znaša 1.05 milijarde lir. Dividenda ostane neizpremenjena 11%.

Zračna zveza Milan—Bukarešta. Te dni je začela obratovati zračna zveza Milano—Venezia —Zagreb—Bukarešta. Stroji bodo leteli enkrat tedensko v obe smeri.

Transitni promet Foz Fiume. Te dni so se sestali v Budimpešti italijansko-madžarski odbor, ki je razpravljal o madžarskem tranzitu preko Fiume. Odbor je obravnaval vsa tozadevna želez-niško tehnična, pravna, trgovinska, carinska in blagovna vprašanja.

Predavanje o Krištofu Kolumbu

Tiskovni urad Zveze Fašijev sporoča:

Predsedništvo italijanskega kulturnega za-voda sporoča, da bo imel prihodnji petek, 11. t. m. ob sedmih zvečer prof. Vito Papaluca v dvorani zavoda Napoleonov trg 6-L predavanje o Krištofu Kolumbu. Prof. Papaluca je že dobro znan ljubljancem po svojem predavanju o Gabrijelu D'Annunziju ter po svojem poučeva-nju italijanskega jezika na klasični gimnaziji. Vstop je prost.

Izredni komisar občine Kostanjevica

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino je namesto dosedanjega župana občine Kostanjevica, Josipa Likarja, imenoval za izrednega komisarja občine Kostanjevica g. Ludvika Jelšnika.

Razstava športne umetnosti

Na pobudo CONI-ja se bo 12. junija odprla v Jakopičevem paviljonu zanimiva umetniška razstava — prva pokrajinska razstava športne umetnosti.

Ob tej razstavi so bili umetniki povabljeni, da dajo slikarsko in kiparsko razlago najbolj napetih in tipičnih prizorov športa. Športno pod-ročje more res nuditi zelo veliko primerov in izkušenj. Vi jih nato umetnik upodobi v barvah ali v plastičnih oblikah ter tako pomnoži pod-ročje umetnosti, obenem pa izvrši neprisliljeno propagandno delo za šport. Na poziv organiza-cijskega odbora so se umetniki v pokrajini od-zvali z veliko dobre volje kljub velikim težav-am tega novega področja. Priprani smo, da bo razstava imela veliko uspeha tudi s kvalita-tivnega stališča.

Istočasno bo odprta tudi razstava za propa-gandni turistični letak, ki jo je organiziral Po-krajinski odsek za turizem.

Kaznovani kršitelji predpisov o namestitvah

Sledeče osebe in tvrdke so bile kaznovane po obstoječih odločilih, ker so prekršile uredbo Vi-sokega komisarja z dne 8. aprila 1942, nanaša-jočo se na ureditev povpraševanja in ponudbo dela:

1. Belina Miloš, 2. Kušar Miha, 3. Bava Mar-jan, 4. dr. Šapla Anton, 5. Lenart Lenka, 6. Go-stilina F. Kajfež, 7. Pate Franc, 8. Rotar Josip, 9. V. H. Rohrmann, 10. Trček Matej, 11. Vidmar Iva-na, 12. Dolenc Alojzija, 13. Čokan Franc, 14. Kr-naič Ivan, 15. Koren Albina, 16. Hartmann Ana, 17. Igluš Avguštin, 18. Bevič Josip, 19. Železn. nabavljajna zadruza, 20. Mahnič Sofija, 21. Le-karna M. R. Bahovec, 22. Fujan Franc, 23. Moze-tič Josip, 24. Radovan Rudolf, 25. Zidan Karolina, 26. Klopčič Antonija, 27. Sever Edvard, 28. Stul-ar N., 29. »Kristale d. d., 30. Lichtenturnov za-vod, 31. Battelino Oton, 32. Rehernik Franc, 33. Tvrda »Globuse, 34. Mišek Mirko, 35. Vrbin Alojzija, 36. inž. Maček Stanislav, 37. Huč Anton, gostilničar, 38. Pičlek & Comp., 39. »Triubna« Lazar, 40. Borštnar Stefan, 41. Subić Evgenija, 42. Dentist Smerkolj Leopold.

SPORT

Iz Lahkoatletске zveze

Izšli so novi pravilniki. — 20. t. m. bo mo-ško klubsko prvenstvo.

Verifikacije: Doslej je pri Zvezi verificira-nih 30 atletov, katerim je bila izdana športna dovolilnica. LAZ poziva vse včlanjene klube, naj čimprej verificirajo še ostale svoje člane, ki nameravajo tekmovali v tekoči športni se-zoni.

Pravila: LAZ je založila tri nove pravilnike, katere lahko naročijo športna društva, odbor-niki in sodniki po naslednjih cenah: Tehnični pravilnik 15 lir, Sodniški pravilnik 5 lir, Ama-terski pravilnik 3 lire. Za praktično udejstvo-vanje je zlasti potrebno, da se seznanijo atleti odnosno funkcionarji s Tehničnim pravilnikom, ki vsebuje vsa mednarodna tekmovalna dolo-čila. Vsi pravilniki so tiskani v slovenščini na ciklostili.

Tekmovanje za moško klubsko prvenstvo: LAZ v Ljubljani razpisuje moško klubsko pr-venstvo na dan 20. junija. Prireditve bo na igrišču Hermes — zbirališče tekmovalcev ob 9. uri. Spored tekmovalnja je sledeč: ob 9.30 uri 100 m predtek in skok v višino; ob 10 uri met krogla in predteki na 400 m; ob 10.30 100-meterski finale, met kopja; ob 11 uri 400 m fi-nale, skok v daljino, met diska; ob 11.30 uri 1500 m finale. — Prijave sprejema Zveza do 4. junija do 18. ure na Bleiweisovi cesti 1a. Pri-javnina znaša po 1 liru za atleta in panogo.

Branko Žižek, znani plavalni prvak je na-stopil letos že drugič v plavanju na dolge pro-ge in je tudi že drugič zmagal. Preteklo nede-ljo se je udeležil rečne plavalne tekme skozi Salerno ter zmagal z velikim naskokom v času 16 min. 13 sek.

Andrej Anton:

8

Rako postanem javen delavec

Da si ohranimo mir srca in stanovitnost vo-lje pri naših poštenih naporih, mora biti naša delavnost globlje utemeljena. Srečen, kdor se more zasidrali v Boga. Kdor ne dela pod vidi-kom večnosti, bo prejel ali slej utrujen in разо-čaran, kakor tisti veliki državnik 18. stoletja, ki je ob koncu svoje javne delavnosti zagre-njen vzkliznil: »Utrujen sem, vladati nad suž-nji!« V najvišjem pomenu besede se utrudijo vsi, tudi plemeniti javni delavci, ki služijo le ljudem, le človeštvu.

Pomislimo na življenje svetnikov, med ka-terimi so bili mnogi zelo pomembni javni de-lavci. Poleg osnovne oznake, da so bili z vsemi zelo prijazni in vedno vedrega, prepro-stelega srca, jih je največkrat označevalo to, da niso nič izrednega počeli, a so zavoljo Boga opravljali tista dela, ki jih drugi vrše zaradi sebe ali zaradi ljudi. V tem je bil vir njihove ljudomilosti in življenjske veselosti ki ga no-beno razočaranje in ljudska nevhvaležnost ni mogla skaliti.

DRUGO POGlavJE.

Po kakšnih načelih naj se ravna javni delavec

Kako ljudje sodijo

Mnogi ljudje, posebno današnji izobražen-ci, gledajo takole na življenje: Ljudi je veliko in vedno več, a zemeljskih dobrin razmeroma malo. Nujno je torej, tako pravijo, da se na svetu samo nekateri lahko dobro godi, velika večina pa se mora zadovoljiti z dosti slabšim, največkrat nezadostnim deležem. Tega trdrega, nesmiselnega in krivičnega reda na svetu ne more posameznik spremeniti. Zato naj gleda, da ne bo nakovalo ampak vsaj kladivo.

V trdem, neizproslem boju za obstanek se more uveljaviti le kdor je bolj brezobziren in ima trše kolenke. »Tvoja smrt je moje življe-nje«, je vodilno geslo sveta. Olgort tistemu, kdor to sicer neizprosno, a resnično stvarnost čim-prej in čim popolneje doume! Le ta bo prišel naprej v življenju, le po tej poti se odpira svetla bodočnost...

Kaj naj torej počnemo z idealizmom? O, idealizem, nam odgovarjajo, je silno lep in ko-risten nazor, pripravljen zlasti za vzgojo mladine. Idealna mladina je nekaj lepega. To-da kasnejše življenje, ki nikogar ne prireja z rokavicami, pa človeka nauči, da so stvari na svetu precej drugačne kakor jih je gledal v mladosti ali skozi očala svojih vzgojiteljev. Življenjska izkušnja človeku pokaže, da z ide-alizmom ni moč priti nikamor.

Naše življenje naj bi po tem naziranju bilo razdeljeno v dva dela: Prvi, mladostni del, ko se zibljemo v lepih mislih in blagih ču-stvih in ko nas vzgojitelji celo k temu nava-jajo, — in drugi del, ko nemilo treščimo iz oblakov sanj in utvar na trdo zemljo, kjer šele spoznamo svet in življenje, kakor je v resnici.

Takoj moramo povedati, da nas takšna živ-ljenjska modrost ne more zadovoljiti. Obsega namreč smešno in za mislečega človeka ne-vredno nasprotje, ko dela razliko med teorijo in življenjsko prakso. Vidimo, da je sodobni materializem v nasprotju v tem polovičarstvu šel dosledno ravno pot in odvrnil prvi del ter ne čuti več nobene potrebe po idealistični, verski in moralni vzgoji mladine. Že najmlaj-ši rod je prepojen z idejo neizprosnega živ-ljenjskega boja za obstanek, v katerem je do-voljena vsaka brezobzirnost in sebičnost.

Mladina je na podlagi materialističnih naukov postala silno pametna in »praktična«. Ze zgodaj se usmerja na hitro pridobivanje in naglo napredovanje, pri čemer ne kaže, kakor pravimo, nobenih »skrupulov«, to se pravi, nima nobenih plemenitih, človeških ozirov, ki bi jo utegnili ovirati pri njenem brezobzirnem strem-ljenju.

Posledice te »praktične« miselnosti tudi že poznamo. Mnogi, zelo mnogi, ki ji dosledno sledijo, predčasno duševno, telesno in нравno propadejo. Drugi, ki imajo globlje mišljenje, pa navadno prepozno spoznajo, da so svojo mladost in svoja mladostna stremljenja usme-rili v nekaj, kar življenja sploh ni vredno: prepozno spoznajo, da so se gnali za stvari, ki so zelo nestalne, negotove in nikomur ne pri-našajo zadovoljstva.

Idealizem je za javno delo potreben

Zato mislimo, da je za uspešno in koristno javno delo idealizem potreben. Ne le idealistič-no mišljenje ampak tudi idealistično ravnanje! Pri tem pa nikakor ne smatramo, da je ideali-zem nazor, ki naj človeku z lepimi utvarami pomaga mimo resničnosti ali da bi z njim celo namenoma sebe varali in se hote zibali v lepih a praznih sanjah. Idealizem je nasprotno na-zor, ki svet globlje zajema kakor se to navadno dogaja, da ga potem — vsakogar najprej v sebi samem, — more oblikovati in če treba premagati. Kajti tudi mi smo le del sveta. Ni mogoče nad svetom zavladati in ga s pridom oblikovati, ako nismo najprej gospodarji nad samim seboj.

40

Ta vidik je bila njegova vernost. Toda tudi v tem je bil nek nesporazum, ki niso vedeli zanj niti mnogi izmed tistih, ki so polo-žaj v deželi poznali bolje od carice. Govorilo se je vedno in povsod o ruskem kmetu, ki je bil globoko prežet z vero in vdan narodni cerkvi. V resnici pa je bilo med ljudstvom toliko najrazličnejših struj, in je ruski kmet bil zelo daleč od idealne slike vernega in poniž-nega sina pravoslavne cerkve. Omenili smo že narode, ki so bili po-polnoma nedovzetni za ta ideal. Toda tudi med pravim ruskim ljudstvom je vera bila precej različna od tiste, ki jo je učila narod-na cerkev. Tudi se je precej razširilo brezboštvo. Velik del jud-stva, morda celo večina, je pripadala raznim verskim ločinam.

Dejali smo »morda celo večina«, ker dejansko ni bilo mogoče ugotoviti števila tistih, ki so pripadali raznim ločinam. Uradne sta-tistike niso bile niti malo točne. V teh je bilo navedeno le število tistih, ki so javno priznavali, da pripadajo nekaterim ločinam, ki jih je država priznavala. Mnogo bolj številni so bili tisti, ki niso hoteli javno priznati, da pripadajo tej ali oni ločini. Prav tako se ni govorilo v javnosti o raznih skrivnih ločinah, ki so bile prepo-

vedane zaradi njihove nemoralnosti ali prevratnosti. Pozneje bomo bolj podrobno govorili o oni izmed teh skrivnostnih sekt, o tako-imenovanih skhlystih, o katerih se je v Petrogradu sicer vedelo, nikakor pa ni bilo znano kako zelo je ta ločina razširjena in kako veliko je bilo število tistih, ki so tajno pripadali tej sekti, čeprav so na zunaj hlinili najbolj strogo pravoslavlje. Poleg te ločine je bilo še na stotine drugih, ki so bile značilne po svojem naravnost boleznem misticizmu in ki so bile razširjene med kmečkim ljud-stvom ter netile v duši preprostega ljudstva versko anarhijo, ki je bila popolnoma nasprotna uradni cerkvi in verskim resnicam na-rodne vere. Nemogoče je bilo ugotoviti število teh ločin. Sicer pa so bila tudi poročila, ki jih je sv. sinoda in polcelja dobivala o teh ločinah, strogo tajna.

Velik del teh ločin je izviral iz dobe velikega razkola, ki je raztrgal rusko cerkev v 17. stoletju. Ločine, ki so se takrat odtrgale od narodne cerkve, so bile kravro preganjane s strani vlade. Po-polnoma naravno je, da so pripadniki teh ločin sovražili in prezirali uradno cerkev in prav tako vlado, ki je cerkvi stala ob strani. V vsem tem so bila čustva, ki so popolnoma nasprotovala tistim, ki so jih pripisovali »dobremu mušiku«, ki naj bi bil zvest cerkvi in carju, božjemu namestniku na zemlji. Vsi so se delali, kot da so jim ta dejstva popolnoma neznana in vendar je to bilo velikanske važnosti za deželo samo, kajti pripadniki »razkole« so bili povečini člani ruskega naroda v najožjem pomenu besede in njihovo število je šlo v milijone. Uradna statistika o teh razkolnikih je obsegala le omejeno število. Vlada je smatrala to ločino kot posebno cerkev s svojo duhovščino in organizacijo po župnijah. Proti koncu 19. sto-letja je število teh vernikov, ki so se imenovali »starie verniki«, dosegalo približno 13 milijonov. Toda to število je predstavljalo

samo majhen del tega, kar je v resnici bil »razkol« s svojimi ne-številnimi vejami, izmed katerih so se nekatere celo družile z dru-štvi, ki so bila nasprotna kakršni koli cerkveni organizaciji in so stremela za versko anarhijo.

Poleg teh ločin, ki so bile prežete z misticizmom in celo z ver-sko zanečenostjo, so bile številne druge, racionalistične, še mnogo bolj oddaljene od narodne vere in njenih izročil. Bila so to nešte-vilna društva, ki so se zbirala okrog organizacije, ki se je imenovala »štundac, gibanje, ki je prišlo od nemških menonitov in se šudovito hitro razširilo konec 19. stoletja po vsej južni Rusiji. Cele škofije ki so bile v prejšnjih časih odločno pravoslavne, so postale »misi-ljonske« škofije, kjer je prebivalstvo zapuščalo pravoslavno cerkev in prešlo k »štundistom«. Zunanji znak tega »reloma ni bil samo v tem, da so ljudje opuščali razne pobožnosti, ampak so uničili po hišah vse ikone, se javno upirali temu, kar so imenovali »maliko-valstvo« cerkve in divje sovražili duhovščino. Vlada, ki se je sma-trala kot braniteljica narodne cerkve, se je poslužila policije, da je preprečila razne nerednosti in izgrede, a dosegla je ravno naspro-tno, da je namreč sovražstvo še bolj naraščalo.

Ni nam mogoče, da bi se še dalj časa ustavljali pri proučevanju verskega položaja Rusije. To, kar smo pojasnili, zadošča, da more-mo razumeti, kako napačna je bila sodba nekaterih, da je namreč vernost ljudstva neločljivo združena z izročili ruske narodne cerkve. Toda to pojmovanje je bilo nujno zvezano s pojmovanjem lepe ure-jene družbene piramide, povezane z narodno vero. Ponavljamo pa, da je ta piramida bila samo privid, čeprav je bilo veliko število tistih, ki so bili prepričani, da resnično obstoja. Carica Aleksandra je med drugimi z vso dušo verovala v to piramido, dokler ni za-čutila, kako se je nekega dne zamajala pod njenimi nogami...

Letopis Akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani

Vsekakor zanimiva publikacija v slovenskem javnem življenju je prvi *Letopis Akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani*, ki obsega od leta 1938. do 1942/XXI. in ga je uredil drugi generalni tajnik Akademije prof. Ramovš (str. 364). Človek bi tak Letopis pričakoval ob koncu vsakega poslovnega leta, kakor ga navadno izdajajo druge Akademije, toda pri nas smo se nujno zakasneli ter je tak Letopis obračun delovanja in snovanja slovenske Akademije, najvišjega slovenskega znanstvenega zavoda, šele sedaj prišel v roke javnosti, ki bo rada pogledala vanj in se poučila o delu akademikov, o spremembah v vrsti naših izbrancev ter o delu in načrtih, ki jih skuša realizirati na svojih znanstvenih področjih.

Kot uvod v letopis je generalni tajnik Akademije in eden glavnih delavcev za ustanovitev Akademije sploh, prof. dr. Ramovš napisal kratak historiat o ustanovitvi Akademije ter o naporih, ki jih je morala znanstvena Ljubljana premagati, da je leta 1938. bila ustanovljena ta ustanova, ki je Slovence kot kulturo, do vseh reprezentativnih ustanov izgrajen narod postavila v vrsto drugih kulturnih narodov. Od leta 1919., po dosegu univerze, gre tudi pri nas za organiziranje znanstvenega dela v obliki Akademij, pa do 24. julija 1937, ko je po naklonjenosti nekaterih članov vlade in senata ministri svet sprejel predlog prostovoljnega in finančnega ministra o ustanovitvi Akademije v Ljubljani. Pogrešamo sicer imenite omenitve nekaterih zaslužnih mož, kar bi ta historiat še bolj objektiviziralo, opazimo pa sicer tudi druge v knjigi razne pomanjkljivosti. Po tem zgodovinskem uvodu sledi imenik uprave Akademije in članov, razdeljen po razredih (I.—IV.), nakar sledi o vsakem rednem članu Akademije telesna podoba ter kratak življenjski opis z bibliografijo njegovega dela. Tako se tu lahko seznanimo z delom Finžgarja, Hadžija, Jakopiča, Jame, Kosa, Lajovca, Nahtigala, Pitamice, Plečnika, Plemlja, Polca, Ramovša, Steleta, Škerljaja, Ušeničnika, Vidmarja, Zupančiča, Zupančiča. To so živi akademiki.

Sledi podobni opis dopisnih članov, ki so: Breznik, Grafenauer, Hauptmann, Lukman, Melik, Murko, Regen, Veber. V IV. poglavju sledijo spominski članki umrlih akademikov, ki so jih napisali njihovi strokovni tovariši ali pa drugi strokovnjaki iz akademije. Tako je članek o Kušcu napisal njegov sin G. Kušec, o Dolencu in Kreku akademik Polec, o Kreku kot skladatelju pa še posebej skladatelj A. L. Škrjanec (oba sta sestavila natančno bibliografijo pravnih in glasbenih del). O pokojnih dopisnih članih Paulinu in Seidlu sta napisala spominske članke in vrednotila njuno delo botanik G. Tomažič in geolog prof. Rakovec.

Po teh osebnih podatkih živih in umrlih akademikov sledijo zapisniki glavnih skupščin, seji predsedništva, nadzornega odbora in seji razredov. Iz tega gradiva, ki je sedaj prikazano javnosti, se

M. Šubica slika Marijinega Srca na Vrhniku

Nedavno je nekdo iz Vel. Gabra spraveval, zakaj noben slovenski slikar v času narodne posvetitve Marijinemu Srcu ne napravi kakšne

tozadavne slike. Sporočamo, da jo imamo na Vrhniku. Akademski slikar g. Mirko Šubica je zadnje dni razveselil vrhniško mladino z lepo novo sliko Srca Marijinega.

vidi, kaj je Akademija izdala v času obstoja in kaj snuje za bodočnost. Na teh sejah so se večinoma sprejemala predlagana dela v tisk v akademskih publikacijah ter stavili novi načrti. Tako vidimo, da je akademija poslala k dopisnemu članu Regenu na Dunaj posebnega strokovnjaka, ki ga želi omenjeni svetovni učenjak uvesti v uporabo instrumentarija za svoja slavna raziskavanja. Pri I. razredu vidimo, da se bo nadaljevala izdaja Kopitarjeve korespondence, predvsem pa delo za bibliografijo in etimološki slovar, o čemer pa je govor še na drugem mestu. Pravni razred je obravnaval poleg o delih, ki jih je že izdal, tudi o izdaji nedokončanega dela prof. Dolence o urbariju za Slovensko Krajino iz leta 1767., dalje o izdaji slovenika iz Bogiščevega arhiva v Cvatlu, dalje Kazensko pravnege reda iz časov Ilirije, zapisekov pravnihških vzorcev iz raznih krajev in gradov itd. Matematično

Kralj Ojdp na Frančiškanskem odru

Kralj Oidipus je veličastna klasična umetnina, s katero se je Sofoklej močno dvignil nad svoje sodobnike in dosegel prav s to dramo višek svojega ustvarjalnega dela. Še danes nas pretrese njena zgodba in nas osvoji. Kako zelo je že morala pretrpeti v tistem času, ko jo je pisatelj sam vodil in sam igral pred atenskim ljudstvom, ki je trepetalo pred poginom. Dramatik je pa tudi tehnično dramo tako dovršeno zgradil, da je služila še mnogim kasnejšim umetnikom za vzor tragedije.

Kakor pa je zahtevalo to delo mnogo truda in sposobnosti od tedanjih igralcev, tako tudi danes ni lahko te drame z vsem uspehom in popolnoma dovršeno uprizoriti.

Zmeraj, ko pričakujemo ponovne predstave, čakamo tudi lepše in boljše kot so bile dosedanje. Tudi poklicnim igralcem dela tedaj uprizoritve težave, še mnogo bolj pa nepoklicnim igralcem. Toda maturante klasične gimnazije ni ta težava ostrašila, da bi se je ne lotili. Kralj Oidip je že neka tradicija klasičkov. To je razumljivo, saj prav oni prodirajo najgloblje v duha klasične in ga tudi lahko najbolje tolmačijo. Morda je bila zadnja uprizoritev njihovih prednikov za spoznanje boljša, a ogenj in veselje, ki so ga imeli letos ti fantje, ni bil gotovo nič manjši.

Ne gre, da bi presojali odrsko podobo v nepoklicnih gledališčih z istim merilom kot predstave na poklicnem odru. Ti mladi ljudje so hoteli s čudovitim idealizmom pokazati neka, preden se posloje od srednje šole, morda ne bodo nikdar več tako skupaj na deskah. Razvijeni smo gledati vsestransko igralsko dovršene predstave, ki jim pomagajo vsemogoči odrski in svetlobni učinki, zato s predstavo zlepa nismo zadovoljni. A pri nedeljki predstavi maturantov je moral gledalec vendar čutiti, s kakšnim smislom in razumevanjem za misel in lepoto besede je bila recitacija tega dela podana, čeprav se je le vsi dvignili ta recitativ doživljajo, čistokrvnega odrskega oblikovanja. Verzi so tekli lepo, gladko, neprisluseno, kar tudi ni enostavno in česar ne bi zmogel vsak igralski zbor.

G. Edvard Gregorin je predstavo pripravil in vodil. Ni imel lahke naloge in vendar se mu je posrečil uspeh, v kolikor je v danih razmerah z igralci, ki jih je imel prvič pred seboj, možen. Predvsem polaga Gregorin veliko pozornost na režijo množičnih prizorov, kar smo videli že pri njegovi režiji »V času obiskanja«. Tudi tu je zbor zelo razgibal in mu dal močno realistično podobo. Marsikaj iz zbora je dal posameznim igralcem. S tem je dal večjo živahnost in dinamčnost, je pa zato trpela Sofoklejeva podoba gledališča. Precej je črtal, da se je izognil monotoni, je pa morda pri občinstvu bilo zato manj

pridroslovni razred se največ trudi za izdajo Razprav, umetniški pa snuje reprezentativni zbornik, ki naj bi pokazal 25 letne uspehe vseh vrst slovenske umetnosti, oz. se peča z mislijo izdati Krekove samospeve itd. Največ pa dela Akademija v dveh svojih komisijah, ki pripravljata gradivo za osnovni izdaji Akademije: namreč izdajo slovenske bibliografije ter slovenskega etimološkega slovarja. Prvo komisijo predstavljajo Finžgar, Hadži, Polec, Stele in Ramovš, kot strokovnjak od zunaj pa je priletnjen Siebinger. Referat tega zadnjega o potrebi take bibliografije je ponatujen v celoti. Drugo komisijo o etimološkem slovarju slovenskega jezika pa tvorijo Nahtigal, Ramovš, Breznik in Grafenauer. Zasnovo in zgled takega slovarja je opisal Ramovš ter jo priobčil v Letopisu.

S tem se pa Letopis tudi konča.

Tako dobimo pogled v najvišjo slovensko znanstveno ustanovo, njen vzrok in njene načrte ter v delo teh mož, ki postavljajo temelj tradiciji slovenske Akademije.

razumevanja. Oprema odra je bila bolj skromna, posebno žrtvenik in obleke starčkov smo pričakovali nekoliko drugačne.

Vendar je bila predstava praznik za klasično gimnazijo. Maturantje so z globokim razumevanjem živo obnovili čudovito delo pred svojimi profesorji, starši in tovariši. Spet se skupina mladih ljudi poslavlja od šolskih klopi in z razumevanjem in naklonjenostjo jo gleda ravnatelj, učiteljski zbor, znanci. Poslušali jih tudi prosvetni šef in inšpektor-prevaljelec in zadovoljen pritrjuje. To je resnično lepo občestvo, ki ga moramo biti veseli in si ga spet želimo. Mladim maturantom k delu čestitamo, jim želimo novih uspehov, drugim pa priporočamo, da gredo v petek k predstavi.

J. P.

Pred nastopom Ljubljanskega komornega tria

Albert Dermelj, sin znanega in priljubljenega ravnatelja gluhohele, g. Miha Dermelja, je znan slovenski violinist. Studiral je na tukajšnjem konservatoriju pri pedagogu g. Janu Šlaisu, kasneje pa je odšel v Zagreb, kjer je absolviral v šoli mojstra Humla na tamkajšnji Glasbeni Akademiji. Po vrnitvi v Ljubljano je prevzel mesto v opernem orkestru, nato v radijski postaji, še vedno pa sodeluje pri opernih predstavah, kjer mu je zaupano mesto prvega solista. V letošnji sezoni se je predstavil našemu občinstvu v velikem violinskem koncertu Čajkovskega, v katerem ga je spremljal simfonični orkester; poznamo pa ga tudi od komornih nastopov in od prelepega zaigranih violinskih solov v ljubljanski operi (Thais, Butterfly, Sattnerjevo Vnebovzetje in drugi). Vedno je ob njegovih nastopih poudarjala kritika lepo tehniko, močno čustveno podajanje, predvsem pa prekrasen ton, s katerim prednjači vsem našim violinistom. — Dermelj je član Ljubljanskega komornega tria in je na zadnjem nastopu v pretekli jeseni izvajal težko in obširno Lipovškovo sonato za violino in klavir. Prihodnji koncert tega komornega ansambla bo v petek, 11. t. m., v veliki filharmonični dvorani z nenavadno lepim sporedom, ki prinaša dunajsko klasično, italijansko moderno in slovensko romantiko.

Dermelj je med svojimi tovariši znan kot eden najpoštenjše in najboljše kolegov, ki je vsakemu vsak čas pripravljen pomagati in ustroiti. Ta njegova dobrota se zrcali tudi v vsem njegovem umetniškem snovanju, ki je polno vzgoja in pristnega muzičnega občutja. Občinstvo naj ne zamudi prilike in naj obišče lepo komorno prireditev.

Gospodarstvo

Gospodarska obnova Grčije

Gospodarska obnova Grčije hitro napreduje. Izvoz boksita, tobaka, magnezita, olivnega olja, rozin, bombaža, suhega grozdja in raznih proizvodov se je obnovil že v veliki meri. Izkoriščanje premogovnih ležišč je bilo intenzivirano in proizvedeni premog že služi za prekrbo industrije. Povečani so tudi naporji za čim večjo proizvodnjo hranil na grških tleh. Mnogo zemljišč je bilo že obdelanih, Italija in Nemčija sta poslali v Grčijo več tisoč ton semen, ki so bila takoj razdeljena kmetovalcem.

Od lanske jeseni sem se se cene močno zmanjšale in povpraševanje po novih bančnih kreditih se je zelo zmanjšalo. V Atenah je bila ustanovljena grškonezemska trgovska zbornica, ki šteje že precej članov — nemških tvrdk, ki

delajo v Grčiji. Sedaj se v veliki meri proučuje tudi povečanje trgovinskih stikov med Italijo in Grčijo, za katere obstajajo ugodni predpogoji, zlasti kar tiče plovbo.

Bruttopribitki pri prodaji lesnih izdelkov (suhe robe). Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino je izdal pod št. VIII. 2. 138-5 z dne 23. maja letos odločbo, po kateri se odobrava pri prodaji lesnih izdelkov (suhe robe) v prodaji na debelo pribitek 10% na nabavno ceno in v prodaji na drobno 20% pribitek na nabavno ceno. Pod nabavno ceno je razumeti fakturno ceno, ki mora biti v skladu s ceno, odobreno po Visokem komisariatu za Ljubljansko pokrajino, dejanske zakonito utemeljene prevozne stroške in mestno trošarino.

ki sta bila ustavnopravno v zelo različnem položaju, perfektna pa je postala šele, ko je vazal s prisego sprejel od vladarja mu naloženo obveznost. Prof. dr. Viktor Korošec nam je s to razpravo, ki zahteva ogromnega znanja in dela — poglavitno se je moral poleg vsega še v orientalsko zgodovino in helistično — prikazal monument helističnega in s tem najstarejšega indoevropskega prava.

Prof. Aleksander Maklecov je prispeval razpravo »Personalistična smer v sodobnem kazenskem pravu«. Klasična šola izhaja pri oceni kazenske odgovornosti iz ocene kazenskega dejanja, delikt ji je izhodišče za oceno kazenske odgovornosti. To stališče je utemeljeno z idejo pravne države in formalne enakosti vseh državljanov pred zakonom. V nasprotju s klasičnim naukom o kaznivem dejanju kot središču kazenskopravnega sistema je personalistična ali subjektivistična smer, ki v pogledu kazenske odgovornosti prenaša poudarek od kaznivega dejanja na storilčev osebnost. Takozvani neoklasiki branijo klasično smer, smatrajo pa za primerno, da se storilčeva osebnost upošteva pri odmerjanju kazni ter očevalnih in vzgojnih sredstvih (ki sama po sebi nimajo kazenskega značaja). Personalistična smer ima več variant, ki pa se vse zblizujejo v odporu proti atomističnemu pojmovanju storilčeve osebnosti. Po teh ugotovitvah je avtor orisal odmeve personalizma v pozitivnem pravu, zlasti našem. V kriminalnem pravu (ki je širši pojem kot kazensko pravo, ker vključuje n. pr. tudi očevalno pravo) ocena storilčeve osebnosti kot celote izpodirja pomen posameznega kaznivega dejanja kot kriterija odgovornosti na področju mladinskega in očevalnega prava, kjer prihaja v poštev storilčeva nevarnost za pravni red. Na področju kazenskega prava v ožjem pomenu besede ima načelno prednost stališče klasične šole, ker pač tu prihajajo do izraza vrednostne sodbe države o mejah dopustnih ali nedopustnih dejanj. Personalistični značaj pa se vendar tudi tu uveljavlja v določbah o nevr-

Borba dveh sil

Jacques Maritain že v omenjenem delu »Docteur Angélique« razglablja, kako je možno »spraviti v skladje dve nasprotujoči si dejstvi, ki ju sodobni razvoj tako izrazito stavlja pred človeka. Neizpodbitno dejstvo je namreč, da se evropska miselnost in na splošno evropska kultura povračata nazaj k načelom, ki so ustvarili krščansko enotnost visokega srednjega veka in ki so dosegla svojo najčistejšo sintezo v filozofiji Tomaža Akvinskkega na miselnem področju, na socialno-političnem pa v politični skupnosti krščanske Evrope. Težnja sodobne zgodovine je, pravi tudi Berdjajev, povratek v univerzalnost krščanske kulture in nje raztegnitev na ves svet.

Nasproti temu pa stoji prav tako neizpodbitno dejstvo, da na drugi strani kultura drsi nasproti Antikristovemu univerzalizmu in sili pod njegov bič, namesto pod sladki jarem Kristusov ter pod njegovo osvobodilno postavo, tako da ni skoraj nobenega upanja, da bi se svet zedinil v vesoljnem krščanskem imperiju.

Po mišljenju filozofa Maritaina je odgovor na to vprašanje o skladnosti teh dveh nasprotujoči si dejstev naslednji: dve imanentni gibanji se križata na vsakem koraku v človeški zgodovini. Eno teh gibanj se bori za vse, kar je na svetu soudeleženo v življenju Cerkve in kar sledi Kristusu, ki je voditelj človeškega rodu. Drugo gibanje privlači vse, kar na zemlji pripada »knezu tega sveta«, ki je voditelj vseh hudobnih. Zgodovina je borba teh dveh gibanj. Z razvojem časa in s čim višjo stopnjo človeške civilizacije je ta borba vedno bolj in bolj napeta ter koncentrična. Napetost se sčasoma stopnjuje in vedno bolj raste, dokler ne doseže svojega vrhuna in se struna pretrga. Kapital hudobije raste v zgodovini vedno bolj in bolj, a prav tako raste in se veča tudi kapital milosti. V kolikor se zgodovina vedno bolj bliža Antikristu in se po svojem ustroju spreminja ter pripravlja na njegov prihod, v toliko se po svojem razvoju in po kupčenju zakladov milosti bliža tistemu, ki pride za Antikristom, in ki skriva pod nizom svetovnih dogodkov svoje sveto delovanje med izbranci. Zato pravi Maritain: »Danes je hudobni duh tako na goslo prepletel svoje mreže po zemski obli, da kmalu ne bo več sprejemljiva za druge kakor za svetnike. Slabiši bodo obupali in padli nižje od človeka. Nasprotiva v človeškem življenju so preveč ostra, teža materije je prebuda, za sam življenjski obstanek je treba preveč trpeti. Krščanski heroizem bo nekoč postal edina rešitev življenjskih problemov. Tedaj bo brez dvoma sovpadla z najtežjim položajem v človeški zgodovini doba cvetoče svetosti, saj Bog deli milost po potrebi in nikogar ne skuša iznad njegovih moči.«

Na videz nasprotujoči si dejstvi se torej skladata v smislu najgloblje zakona človeške zgodovine, Maritain misli, da gre ta razvoj do tiste napetosti, ki vodi do svetovne katastrofe in do božjega posega v človeško dogajanje. Morda to niti nujno ni. Zgodovina pozna že več primerov, ko sta se kapital hudobije in kapital milosti prav tako stopnjevala, nakar se je struna pretrgala in je iz prepuščenosti, ki je nastala v silnem spopadu med dobrim in zlim, zrastle nova doba ter si na novo začela graditi svojo zgodovino.

Kakor koli je že, resnica je, da čim težje so preizkušnje in čim večje so ovire, ki jih stavlja zlo ideji božjega kraljstva na zemlji, tem večje so tudi milosti, ki jih Bog pošilja svojim izbrancem, da kljub silni koncentričnosti hudobije morejo kljubovati vabam greha. In tako se kljub vsemu ideja zopetne obnove krščanske kulture enotnosti vendarle z vsjo nujnostjo zopet povrača. Seveda bo moralo krščanstvo računati s tem, da se bo tudi hudobija čimbolj strnila. Toda v tem primeru bo boj velika lažja, ker bo odprt in bo pritegnil strnjene vrste izbrancev.

Vabilo na redno letno skupščino

ZVEZE GOSPODARSKIH ZADRUG
v likvidaciji v Ljubljani, z. z. o. j.

ki se bo vršila v soboto, 3. julija 1943-XXI ob 15.30 v poslovnici Zveze, Ljubljana, Via Arielle Rea 2/I, s sledečim dnevnim redom:

1. Otvoritev skupščine in volitev zapisnikarja ter dveh overovalcev zapisnika;
2. čitanje zapisnika zadnje letne skupščine;
3. poročilo likvidatorjev o poslovanju in letnem računu za poslovno leto 1942;
4. poročilo nadzornega odbora, sklepanje o razrešitvi likvidatorjem in nadzornemu odboru ter o pokritju bilančne izgube;
5. predlogi in pritožbe zadrugnikov in slučajnosti.

Eventualni predlogi ali pritožbe se morajo vročiti likvidatorjem najkasneje do 25. junija 1943-XXI. Ako bi skupščina ob napovedanem času ne prisostvovala po zakonu predpisano dovoljno število delegatov, se bo nova skupščina vršila pol ure kasneje istotam in z istim dnevnim redom, ki bo pravno veljavno sklepana ne glede na število navzočih delegatov.

Delegati se izkazujejo s pisnimim pooblastilom za druge, ki jo zastopajo.

Likvidatorji.

KULTURNI OBZORNIK

Drugi zvezek Razprav pravnega razreda Akademije

Razprave. Zvezek drugi. Izdala Akademija znanosti in umetnosti v Ljubljani, pravni razred. Strani 200. Pravni razred Akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani je pričujoči zvezek »Razprave s prispevki vseučil, profesorjev dr. Aleksandra Bilimoviča, dr. Viktorja Korošca, Aleksandra Maklečeva, dr. Evgena Spektorskega in dr. Milana Škerljaja posvetil spominu treh umrlih članov Akademije znanosti in umetnosti — vsi trije so bili pravniki — dr. Rado Kušcu, dr. in dr. h. e. Metodu Dolence in dr. Gregorju Kreku. Vse objavljene razprave so tako z znanstvenega kakor s praktičnega stališča zelo važne in zanimive in zdi se mi prav, ako jih vsebinsko na kratko predstavimo širšemu občinstvu, znanstveno-kritično obdelavo pa bodo gotovo prinesli strokovni listi.

Dr. Aleksander Bilimovič je objavil zelo globoko in izvirno razpravo »Nekoliko dinamičnih shem gospodarskega procesa«. Avtor je najprej na kratko orisal pot, ki jo je prehodela ideja o splošni sintetični shemi gospodarskega procesa od »ekonomske tabele« F. Quesneja do današnjih dni, nato pa je zelo precizno opredelil pojma stacionarnega gospodarstva ter dinamičnega gospodarstva. Po teh uvidih ugotovitvah podaja avtor štiri dinamične sheme gospodarskega procesa. V prvi shemi obravnava prehod iz stacionarnega v dinamično gospodarstvo v primeru, če podjetniki ne potrošijo vsega dobička, ampak izvesten del tega dobička investirajo v svoja podjetja, število delavcev in njihov zaslužek pa narašča sorazmerno s porastom celotnega kapitala. V drugi in tretji shemi upošteva avtor trgovsko ter stvarno in denarno plat dinamičnega gospodarskega procesa. Pri denarni plati loči dva primera: v prvem pri-

meru ostanejo cene konstantne, v drugem pa se spreminjajo ter povzročajo deflacionistične in inflacionistične fenomene. V četrti shemi obravnava avtor vprašanje, kolikšen del podjetniških dohodkov se mora prihraniti, da bi gospodarstvo rastlo z določeno hitrostjo, peta shema obravnava isto vprašanje kakor prva, le da predpostavlja, da ostane število zaposlenih delavcev, njihovih dohodkov in potrošnja nespremenjena; v šesti shemi pa obravnava avtor razvoj gospodarstva pod pogojem, da se število delavcev in njihovi dohodki zmanjšajo ter se zmanjšani del delovnih sil ne nadomesti s sorazmerno povečano količino kapitala. Za vsak naveden primer navaja avtor enačbe, s katerimi razlaga navedene sheme, predpostavlja joč, da gospodarski proces v svojem razvoju ohrani dinamično ravnotežje. Iz teh teoretičnih razmotiranj izvaja nato mnoge praktične zaključke, ki zaslužijo veliko pozornost.

Dr. Viktor Korošec je napisal razpravo »Podelitev helistične pokrajine Dattoše Ulmi-Tešupce (KBo IV, 10). Dr. Viktor Korošec ni le profesor rimskega prava na naši pravni fakulteti, ampak je tudi odlični zastopnik in poznavalec moderne pravne orientalistike, zlasti helističnega prava. V pričujoči razpravi je podal pravno analizo, transkripcijo in slovenski prevod besedila helističnega glinaste plošče, ki jo po E. Forrerjevi avtografski (klino-pisni) izdaji citira kot KBo IV, 10. Avtor je najprej označil razvoj helistične zgodovine, nato pa je razrešil dvojne vprašanje: 1. Kakšno je bilo pravno razmerje med helističnim vladarjem (ime vladarja v prvem poškodovanem odstavku v omenjeni listini manjka, toda avtor smatra za dokazano, da jo je izdal Hattušiliš) in njegovim vladarjem v pokrajini Dattoše; 2. ali gre pri pravnem postopu, ki ga izpričuje listina KBo IV, 10 za enostranski ukrep helističnega vladarja ali za vazalno pogodbo. Pri prvem vprašanju avtor ugotavlja, da gre za superiornost helističnega vladarja nasproti vazalu. Navzilec temu pa gre — in to je rešitev drugega zastavljenega vprašanja — pri tem pravnem postopu za vazalno pogodbo. Sklenila sta jo pogodbenika,

čunljivosti, zmanjšani vračunljivosti, o odmerjanju kazni itd. Razvojna tendenca ne gre v pravcu ekskluzivnosti, (storilec na mestu dejanja) ampak v pravcu sinteze (dejanje in storilec). Avtor zaključuje razpravo z ugotovitvijo, da v razvoju ideje personalizma v novejšem kazenskem pravu mnogo elementov še ni ustaljenih in izoblikovanih, vendar pa predstavlja personalistična smer v kazenskem pravu zelo značilen pojav naše dobe. Razpravo odlikujeta preciznost in sistematika. (Dalje.) Dr. M. Poštovan.

Pečjakovi molitveniki

Te dni so v založbi Škofijskega ordinariata izšli dolgo pričakovani molitveniki dr. Gregorija Pečjaka:

1. Večno življenje. Enajsti tatis. Strani 653.

Najbolj očitna novost enajste izdaje »Večnega življenja« je priključitev vse pesmarice, ki je znana pod naslovom »Sveta maša in pesmi«. Pesmi pa niso več razvrščene med cerkveno leto, marveč so v istem redu in z istimi številkami kot v pesmarici tiskane zadal. To bo zelo prav prišlo pri določanju pesmi za ljudsko petje, ker bo treba povedati samo številko in bo lahko vsak takoj našel pravo pesem tako v pesmarici kakor tudi v »Večnem življenju« ali v »Pri Jezusu«.

Dalje so vredne posebnega opozorila še tla spremembe in dopolnila, ki jih je g. kanonik sprejel deloma po lastnih izkušnjah deloma po nasvetu Katehetskega društva.

a) Molitvam za vsak dan sta dodani liturgična jutranja in liturgična večerna molitev, ki se po besedilu ujema z onimi v »Kristus kralju«. Povzeli sta po nedeljski prvi in kompletoriju in ju zlasti dijaki radi molijo na zborovanih in taborjenjih. Ker mnogi dijaki že v gimnazijo prinesejo »Večno življenje«, ali pa si ga kasneje nabavijo in ohranijo vsa dilaška leta, je zelo umestno, da ima tudi ta molitvenik te molitve.

Droblne novice

Koledar

Četrtek, 10. rožnika: Bogumil, škof; Marjeta Škotska, kraljica in vdova; Mavrin, opat in mučenec.

Petek, 11. rožnika: Barnaba, apostol; Parizij, spoznavalec; Marcijal, mučenec.

Lunina sprememba: 11. rožnika: prvi krajec ob 3.35. Herschel napoveduje oblačno in deževno vreme.

Zgodovinski paberki

10. rožnika

Leta 1090 je utonil v rečici Salef v Mali Aziji rimsko-nemški cesar Friderik I. Barbarossa. Na cesarskem prestolu je sledil njegovemu stricu Konradu III., takoj ob svojem nastopu se je posvetil ureditvi nemških razmer, v državi je namreč divjala državljanska vojna. Friderik se je pobotal s svojimi nasprotniki, nato se je odločil okrepiti cesarski ugled tudi v Italiji. V severni Italiji so mesta izrabila borbo za investituro (1075—1122) in se rešila izpod oblasti škofov — cesarskih namestnikov; nastale so mestne republike, nezasvisne od deželnih knezov, pa tudi od cesarja. Mesta so si prisvajala kraljevske pravice ter si lastila tudi sodstvo. Da bi jih uklonil, je šel cesar ponovno preko Alp; sprva mu je bila vojna sreča mila, uklonil je lombardska mesta ter jih prisilil, da so morala znova priznati kraljevske pravice, Milan, ki se mu je uprl, je dal do tal porušiti (1162. l.). V tem pa se je Friderik sprl z novim papežem Aleksandrom III., ki ni maral, da bi cesarska moč v Italiji preveč narasla. Papež je cesarja prokel in se zvezal z lombardskimi mesti. Zavezniki so na novo zgradili Milan in postavili še novo po papežu imenovano utrdbo Aleksandrio, ko je Friderik prišel petič preko Alp in bil v bitki pri Lennanu premagal. V tem je Jeruzalem padel znova v oblast mohamedancev in Friderik I. je stopil na čelo križarske vojske z namenom, da osvobodi sveto deželo. Na tej poti ga je doletela smrt.

1580. leta je umrl v Lissabonu Luis Vas de Camoes, največji portugalski pesnik, edini pomembni evropski pesnik-epik, ki je sledil klasičnemu vzoru Vergila, pesnik portugalskega naroda in njegove slavne preteklosti. Rodil se je 5. februarja 1524. leta v Lissabonu. Najpomembnejše njegovo delo ep *Lusiadas* slavi Vasco da Gama in njegovo pot v Indijo okoli Južne Afrike, bistvo pesnitve pa tvori večni boj človeka z morjem.

1912. leta je umrl v Ljubljani največji slovenski epski pesnik Anton Aškerc, rojen 1856. leta v Globokem pri Rimskih Toplicah. Po maturi je stopil v mariborsko bogoslovje. Služboval je kot kaplan na več krajih po Spodnjem Štajerskem. l. 1898. pa je postal arhivar na ljubljanskem magistratu, kjer je ostal do smrti. Poleg epskih je napisal tudi nekaj lirskih pesmi, ki so pretežno rodoljubne in borbene.

Novi grobovi

† V Ljubljani je mirno v Gospodu zaspal g. Mihael Majcen, posestnik in gostilničar. Pogreb bo v četrtek, 10. junija ob 3 popoldne iz kapole sv. Andreja na Zalah na pokopališče k Sv. Križu.

† V Kosezah v Ljubljani je umrl g. Stanko Ahlin, trgovec. Pokopali so ga v sredo, 9. junija na pokopališču v Dravljah.

† V ljubljanski splošni bolnišnici je umrl g. Jožef Garbajs, posestnikov sin iz Babne gorice pri Laverci. Pogreb bo v četrtek, 10. junija ob 3 popoldne iz mrtvašnice splošne bolnišnice na župno pokopališče v Rudniku.

† V Ljubljani je umrl gospod Franc Klinec, bivši podnadzornik policijskih agentov. Pogreb bo v četrtek, 10. junija ob pol štirih popoldne iz kapelice sv. Jožefa na Zalah na pokopališče k Sv. Križu.

Naj rajnim sveti večna luč! Vsem, ki žalujejo za njimi, naše iskreno sožalje!

— Klavirski koncert prof. Dammerta. V okvirju Nemške akademije v Ljubljani je nastopil v mali dvorani Filharmonične družbe s koncertom prof. Udo Dammert. Za svoj koncertni nastop si je izbral odlični spored najboljših nemških skladateljev, tako da je bil večer resnično reprezentativen. V uvod je postavil dva koralna speva Bacha »Sedaj pride Rešenik in »V Tebi je mir«, ki sta uvedla slavnostno občutje in pripravila pot Beethovnovi sonati op. 111, v kateri se je Dammert pokazal mojstra tehnike in tudi umevanja Beethovne muzike. Kako velik razloček v slogu je med Beethovno muziko in njemu sledečem Schubertom (Impromptu op. 142), ki ga je Dammert podal z vso igrivostjo tega tipičnega dunajskega pevca, čistega lirika in variatorja.

b) Med mašami je več važnih sprememb. Prva je v »Kratkih mašnih molitvah«. Kateheti so pri povzdigovanju vedno čutili prenatrpanost in neprijetno razvrtost vzklikov. Po dolgem poskušanju in posvetovanju se je g. kano. odločil za besedilo, kakor ga prinaša v molitveniku.

Druge še bolj razveseljujave stvar je izenačenje terminologije za posamezne mašne dele z molitvenikom »Kristus kraljuje«, s prevodom misala in novo liturgično učno knjigo, ki bo izšla v jeseni. S tem bo zelo olajšano učenje v šoli in skupna molitev (recitacija) v cerkvi, ker pri najbolj volji ni moglo zahtevati, da bi vsi imeli isti molitvenik. Zelo koristno bi bilo, če bi se sploh vsi novi molitveniki držali te unifikacije.

Popolnoma nova pa je »Ljudska zborna maša«. Izdelal jo je poseben liturgičen odbor pod predsedstvom dr. C. Potočnika kot tisti preprostejši način zbornih molitev, ki se bo predpisal tudi za nekatere nedelje pri farni službi božji. Pobudo za to mašo so dali kateheti, ki bi pri mladinskih in šolskih mašah mladino radi vzgajali liturgično, pa jim je popolna zborna maša za splošno rabo pretežka. Nova ljudska zborna maša predstavlja vmesno stopnjo med kratkimi mašinimi molitvami in popolno zborno mašo. Izvrstno bo služila tudi za poživitev ljudskega petja, ker vprav ljudske praznične in mašne pesmi privzema med liturgične molitve. Princip njene sestave je kratko polnosen v drobnem tisku pred molitvenim besedilom. Ko bo izšla tudi v škof. listu s potrebnimi navodili in smernicami, bo treba o njej še posebej spregovoriti. Ker je natisnjena tudi v pesmarici v »Pri Jezusu« in v posebnem oddisu, da se lahko vložijo v stare molitvenike, jo je mogoče vpeljati takoj.

Kratke mašne molitve, ljudska zborna maša in zborna (recitirana) maša predstavljajo tri tipe vedno tesnejšega edelovanja z duhovnikom. Poleg njih je g. kano. ohranil spredaj tudi vsebinsko bogato mašo v čast sv. Rešnjemu Telcu

svetlih melodij. Za 70 letnico Maxa Regerja je podal tri Intermedie iz op. 45a. Majmogočnejše in najbolj efektne pa je odzvenela mogočna Lisztova Dantjeva fantazija, ki je z mogočno barvo vodila poslušalce skozi pekel in vice v nebesa ter dala slutiti silo Dantjeve in Lisztove fantazije. Prof. Dammert, mlad pianist, je igral z dovršenostjo tehničnega znanja ter tudi notranjega sozvočja s skladbo, kar je bilo čuti zlasti pri Lisztu in Schubertu. Večer je bil lep ter je povabljenim nudil lep glasbeni užitek.

Zobozdravnik dr. Alfonz Kunst

je preselil svojo ordinacijo v palačo »Bata« 3. nad. in zopet redno ordinira

— Sprejemni izpit na I. moški realni gimnaziji v Ljubljani. Prošnje za sprejemni izpit, spisane na kolikovanem papirju za 6 lir, bo sprejemalo ravnateljstvo v pisarni na gimnaziji za Bežigradom 14. in 15. junija v uradnih urah. Pri ložitvi je treba rojstni in krstni list in izpričevalo 4. razreda ljudske šole (kdor ga še nima, ga bo predložil naknadno). V prošnji je treba navesti, ali se učenec prijavlja za poletni rok (po 20. juliju) ali za jesenski rok v septembru. Dan izpita bo objavljen. — Ravnateljstvo.

— Učenke, ki žele delati sprejemni izpit na uršulinski gimnaziji v Ljubljani, naj pošljejo prošnjo na navadno polo papirja. Prošnji priloge: izpričevalo četrtega razreda ljudske šole, rojstni in krstni list ter 4 lire v denarju za cerkveni kolek. Prošnje je treba dostaviti do 16. junija ravnateljstvu uršulnske gimnazije. — Izpiti bodo od 20. julija dalje.

Iz dela in življenja - od tu in tam

Z Gorenjskega

Delovne tekme hitlerjevske mladine v Celovcu. Konec prejšnjega tedna so prišle v Celovec na tekmo skupine hitlerjevske mladine iz Koroške in Gorenjske. Vsega skupaj je prišlo v Celovec 400 deklet in fantov. Zastopane so najboljše pevke skupine, najboljše fanfare, igralske in godbene skupine ter skupine lutkovnih gledališč.

Dve najvažnejši nalogi koroškega kmetijstva. O dveh najvažnejših nalogah za bodočnost koroškega kmetijstva je pred nedavnim razpravljal pred koroškimi časniki deželni kmetijski vodja Huber in poudaril, da je treba najprej dvigniti gospodarsko moč podeželja in poživiti vaško pravo, ki naj tako napravi življenje na kmetih prijetnejše. Gospodarskemu napredku postavlja vojna določene meje, kulturno delo pa je treba zato in kljub vojski pospešiti, saj je kmečki stan od nekdaj nosilec narodne kulture. Prva v teh prizadevanjih je kmetica in mati otrok, saj ona vzgaja mladino tako kakor ji to narekuje njena kmečka kri. Po zmagi bo treba prav kmečkim materam olajšati njihovo delo in jim dati več časa za tako vzgojno delo, tako da bo kmečka hiša zopet pravo kulturno središče. Stranka se ne straši nobenega napora pri pospeševanju prosvetnega vaškega življenja. Povsod tam, kjer je bila ustvarjena živa vaška skupnost, je prosvetno delo napredovalo, preprečen je bil tudi beg z dežele.

S Spodnjega Štajerskega

Štajerski šahovski prvak bo igral na Dunaju. Ob slovesnem zaključku štajerskega šahovskega prvenstva je bil prirejen brzoturnir, na katerem je igral tudi novi deželni prvak Mariborčan Ivan Lešnik. Na brzoturnirju, ki je trajal tri ure, je porazil Lešnik 16 nasprotnikov. Vsega skupaj pa je bilo odigranih na brzoturnirju 240 partij. Ob zaključni slovesnosti je predsednik štajerske šahovske zveze, Karl Engelhofer, čestital Lešniku in poudaril, da je Lešnik močan in domisel igravec, ki bo sredi junija nastopil tudi na jubilejnem turnirju na Dunaju. Tega turnirja se bo udeležilo več znanih mojstrov. Lešnik bo zastopal štajersko šahovsko zvezo.

Nova gospodinjstva šola v Mariboru. Za novo šolsko leto je bila ustanovljena v Mariboru nova gospodinjstva šola. Šola bo obsegala enoletno gospodinjstvo šolo, triletno gospodinjstvo šolo in dveletno šolo za otroške vrtinarice. Šoli je priključeno tudi poseben internat za zunanje gojenke. Šola že sprejema prijave.

Imetnika Mozartove nagrade na obisku v Mariboru. Na Koroškem je bila podeljena Mozartova nagrada dr. Wutteju, na Štajerskem pa dr. Hansu

in liturgične mašne molitve za duše v vlačah. Ostale maše (27) najdeš v cerkvenem letu.

c) Med zakramenti, češenjem sv. Rešnjega Telesa in drugimi pobožnostmi in bistvenih sprememb. Nekatere molitve so dobile bolj smiselno mesto, druge, manj uporabljane, so odpadale, pesmi pa so se umaknile v pesmarico. Vse te spremembe pa razen drugačne numeracije strani ne motijo enotnosti s prejšnjimi izdajami.

č) Precej drugačno je cerkveno leto. Razdelitev je izenačena z novejšimi liturgikami in molitveniki (dve dobi: božična in velikonočna); uvodi so kratki in jedrnat ter se že po tisku jasno ločijo od molitev; maše za glavne liturgične čase in praznike so vse ohranjene in jim je v zvezi s Fatimo dodana še rožnovenska; cerkvene nedeljske molitve so odpadle, ker se po čl. 457, točka 22. Zak. ljublj. škof. tudi pri litanih izpuščajo; primerne praznične pesmi pa so navedene le s številko iz pesmarice. Tako je cerkveno leto veliko bolj pregledno in lahko uporabno. Kdor si bo želel še več liturgičnega besedila, bo pa segel po večjem molitveniku »Kristus kraljuje ali po misalu, katerega izdaja se tudi pripravila.

2. Pri Jezusu. Štirinajsti natis. Strani 414. Molitvenik »Pri Jezusu« je naš najbolj razširjeni molitvenik in ga imajo zlasti vsi šolarji. Mnogi ga ohranijo do pozne starosti kot svoj življenjski molitvenik. Priljubljen je po svoji izbrani vsebini, zlasti pa po svoji izredno posrečeni priročni obliki. Zdej je privrkat izšel na tanjšem papirju in zato ni postal debelejši, čeprav je narastel na 414 strani. Prejšnja izdaja je bila tiskana v dveh oblikah: brez pesmi (288 strani) in s pesmi (384). Nova izdaja pa je samo ena: molitvenik z vso pesmarico, kakor jo ima »Večno življenje«. To je prva velika vrednost nove izdaje.

Tudi v ostalem ima »Pri Jezusu« vse glavne pridobitve novega »Večnega življenja« le da nima liturgične jutranje in večerne molitve ter mašnih molitev cerkvenega leta. Maše ima sedaj

— Pokrajinska sindikata delojemalcev denarnih oziroma zavarovalnih zavodov imata redno letno skupščino danes, 10. junija ob 15.30 v veliki dvorani Pokrajinske delavske zveze. Eno uro po prvem sklicu bo skupščina, ki sklepa veljavno ob udeležbi petine članstva. Članstvo je vljudno vabljeno, da se skupščine udeleži.

— Lepa junjska knjižica »Stražar naših svetlinj« se dobi v trafikah pri tromostovju, pri Zmajskem in Čevljarskem mostu ter na Resljevi cesti. Cena 1 lra.

— Upokojenci (železničarji, poštarji, orožniki, financarji in drugi), ki so vajeni vsaj nekoliko košnje in drugih poljskih del ter jim je postranski zaslužek potreben, naj se glede prevzema dela in drugih pogojev takoj obrnejo po informacije v pisarno Zegoze — Mali gospodar — Gallusovo nabrežje 33, od 8 do 12. S seboj naj prinesejo svojo osebno izkaznico.

— Vreme po Medardu. Prvi dan po Medardu je prinesel sprva nekam čmerno in hladno vreme. Zjutraj ni bilo megle. Delno oblačno. Medardov dan je bil splošno lep, topel in jasen. V terek je bila dosežena najvišja dnevna temperatura +21.6° C. v sredo zjutraj minimum +11.9° C. Vremenski optimisti napovedujejo, da bo prvi dan po Medardu jasen in vroč, za naslednji dan pa pričakujejo dež, kar da slutiti tudi nagel padec barometra, ki je v sredo zjutraj padel na 764.7 mm. O Medardu kroži nešleto vremenskih rekov, ki so jih mnogi zbiratelji narodnega blaga in tudi drugi vremenski pratikarji zapisali. Z Medardovim vremenom se lahko na vse strani tolažimo. Toliko je za kmeta gotovo, da pomeni Medard zanj začetek košnje in si zato želi lepo vreme. Tudi vinogradnik polaga nekaj pomena na Medarda. V košnji je potrebno lepo in suho vreme, da spravijo kmetje lepo in dišečo seno, ko jim dež prav seno rad pokvari. Neki vremenski rek pravi: »Medard deževen, kmet dobrega sena bo reven.« Drugi izrek pa poudari: »Če sv. Medard se zjasi, takšno vreme 40 dni trpi.« Po dežju v ponedeljek se je v terek zjasnilo.

Pircheggerju, vseučiliškemu profesorju v Gradcu. Oba nagradjena sta v družbi odličnih predstavnikov, tako prof. Melza, predsednika kuratorija, profesorja von Klebelsberga, rektorja inomoškega vseučilišča, in rektorja graškega vseučilišča dr. Pohlheima obiskala Spodnjo Štajersko. V Mariboru je goste sprejel zvezni vodja Steindl in pevska skupina mladine. Zvezni vodja je ob sprejemu poudaril, da je dr. Pirchegger s svojimi znanstvenimi raziskavanji o štajerski zgodovini mnogo doprinesel za ustvaritev dragocenih osnov, po katerih se je z aprilom l. 1941. začelo politično delo na Spodnjem Štajerskem. Po ogledu delovne razstave, ki prikazuje organizacijsko delo štajerske domovinske zveze, so gostje obiskali ljudsko šolo v Vosku pri Sv. Mariji ob Pesnici, da je mladinsko vzgojevališče in šola za mladinske voditelje na gradu Vurberg in končno Ptuj.

Tekme spodnještajerske mladine v Mariboru. V zvezi z mladinskimi dnevi je bilo v Mariboru mnogo različnih tekmovalj. Tako se je pomerilo 16 fanfar. Zmagali so Trboveljčani, za njimi skupina iz Hrastrnika, nato pa Maribor-mesto, Šoštanj itd. Na prištavi vinarske šole v Mariboru so bile pevske tekme deklet. Prve so bile med deklicami Ptujčanke, druge Brežičanke, nato Lutomerčanke, Mariborčanke. Med starejšimi dekleti pa so bile prve Ptujčanke, nato Brežičanke, Konjičanke in Mariborčanke. Ob zaključku tekem sta nastopila dva mešana pevska zbora. Nastopili so tudi Kovečarji iz Mosteca s kovečskimi ljudskimi pesmimi.

Likof na šoli na Ranci pri Pesnici. Te dni so obhajali delavci likof na šolskem postopju, ki ga gradijo Na Ranci ob Pesnici. Šolo gradi tvrda inž. Karel Glaser in bo zgradba prav lepa. Obsegala bo sedem šolskih razredov z vsemi potrebnimi priključinami.

Lep pogreb zaslužnega učitelja. Dne 4. junija so v Središču ob Dravi pokopali 60 letnega upokojenega nadučitelja Ferdinanda Spragerja. Ob odprtem grobu se je poslovil šolski ravnatelj Anton Kosi od rajnega. Ferdinand Sprager je bil do vrnitve Spodnje Štajerske k ostali štajerski učiteljski organizaciji v Beltinču, od koder se je nato preselil v Središče ob Dravi in prevzel pri krajevni skupini štajerske domovinske zveze vodstvo oddelka za ljudsko prosveto. V prvi svetovni vojni je bil tudi častnik na fronti ter je bil zato v Središču ob Dravi vodja bojnikov iz prve svetovne vojne.

Smrtna kosa. V Mariboru so umrli: 77 letni nameščene državni železnice v pokou Martin Mastnak, 67 letna železničarjeva vdova Julijana Koren iz Nove vasi, delavčeva mala hčerka Erika Habjanič iz Dobronke, 69 letni upokojeni železničar Jožef Kramer s Pohorja. Brežički okrožni vodja Adolf Swoboda in orožniški polkovnik Nowotny objavljata parte v spomin orožnikom Francu Pušniku in Adolfu Oblaku, ki sta padla zahrbtno umorjena od komunističnih banditov na službenih pohodih.

štiri — dodana je ljudska zborna — in sicer vse skupaj spredaj. — Pozornost bo vzbudila tudi nova »Alojzija pobožnost«, ki ima krajše molitve in zelo primeren navod za šestnedeljsko pobožnost.

V sedanjih obliki (s pesmarico) bo molitvenik »Pri Jezusu« še veliko bolj ustrejal vsem molitvenim in pevskim potrebam. Ker se je po terminologiji prilagodil »Večnemu življenju« in Vračarjevemu »Kristus kraljuje«, bo že ljudsko šolskim otrokom dal osnovno liturgično vzgojo ter bo služil kot praktična šola za uporabo večjih molitvenikov. Revnejši dijakci ga bodo lahko s pridom uporabljali tudi kot pomožno knjigo pri pouku liturgike. Tudi s tega socialnega vidika moramo biti nove izdaje »Pri Jezusu« veseli.

3. Sveta maša in vse pesmi iz Večnega življenja v 11. natisu. Strani XVI+188. To je nova izdaja znane pesmarice pod naslovom »Sveta maša in pesmi«. Obsegale poleg starih pesmi (11) še 137 »dodanih pesmi«, med katerimi je 96 odpovedov za litanije. Tako šteje nova zbirka 248 števil. Dodane pesmi niso uvrščene med prejšnje, marveč so po istem vsebinskem redu tiskane v dodatku; s tem je omogočeno nemoteno uporabljanje prejšnjih izdaj.

Ker imata vse pesmi tudi »Večno življenje« in »Pri Jezusu«, samostojna pesmarica v bodoče ne bo več potrebna, saj si bo vsak rajši kupil molitvenik »Pri Jezusu«, ki je le malenkost dražji, pa še bolj priročen in vsebinsko bogatejši. Vendar pa bo marsikomu tudi pesmarica služila kot molitvenik; kajti spredaj ima tri maše (ljudsko zborna, zborna v čast Sreč Jezusovemu in kratke mašne molitve) ter kratke obhajilne molitve za pevce.

To bi bilo nekaj najvažnejših opomb k novim molitvenikom. Že iz njih je razvidno, da ustrezajo vsem sodobnim potrebam zasebne in skupne molitve ter modro upoštevajo skušnje zadnjih let. Posebno pa moramo pozdraviti uvi-

Darila za birmance trajne vrednosti

Molitvenike, rožne vence, lepa nalivna peresa, pisemske in podložne mape, pisalne garniture i. t. d. kupite po konkurenčno nizkih cenah v trgovini

H. Ničman v Ljubljani

Miklošičeva cesta štev. 5

in

Papirnici Ljudske knjigarne

Predškofijo štev. 5

Iz Hrvaške

Nadaljevanje borbe proti odmetnikom. »Hrvatski Narod« z dne 1. junija objavlja uradno sporočilo o nadaljevanju uničevanja odmetnikov v krajih Južne Hrvaške in na črnogorskem področju. Sporočilo navaja, da nastopi nemških oboroženih skupin proti odmetnikom dobro napredujejo v hitrih borbah, ki so bile v zadnjem času v črnogorskem gorovju. Mesto Šavnik, glavno oporišče nasprotnika, je že padlo v roke nemškim vojaškim enotam. Uradno sporočilo nadalje navaja, da so planinski lovci SS oddelkov s pomočjo oklepnih vozil in letalstva v naglem naskoku zavzeli močno utrjene odmetniške postojanke, zasedli več prelazov in mostov in pri tem prizadejali nasprotniku, ki se umika v zasnežene durmitorske planine, hude izgube.

Dnevno povelje poveljnika ustašev glavnega ustaškega stana. Poročali smo že, da je Poglavnik NDH pred kratkim razrešil dolžnosti vse glavne in višje ustaške funkcionarje ter da je do sedaj imenoval samo še novega upravnega poveljnika vseh ustaških formacij Mr. ph. Božo Kavran. Novoimenovani upravni poveljnik hrvaških ustaških organizacij in vsega organiziranega ustava je novo službeno mesto že sprejel ter je istočasno izdal dnevno povelje vsem ustašem. V njem obsoja vse napake in pomanjkljivosti, ki so jih zagrešili podrejeni ter so s tem samo škodovali dobremu imenu organizacije. Zato se morajo vsi hrvaški ustaši držati naukov Očeta Domovine in Poglavnika in biti vedno na straži, ker ustasi s svojimi poveljniki sestavljajo predstražo ustaške revolucije.

Proglas hrvaškega vojnega ministrstva. Hrvatsko vojno ministrstvo je dne 5. junija objavilo proglas, po katerem morajo vsi potrjeni srednješolci vseh prizadetih ver, ki so sedaj slušatelji na vseučilišču ali kakih drugih visoki šoli ali so pa šolanje prekinili in še niso služili vojske, nastopiti službo v kaderskem roku. Dne 16. t. m. se morajo javiti v ofiserski šoli v Zagrebu letniki 1922, 1923 in 1924. Dne 19. junija letniki 1921. Dne 22. junija letnika 1920 in 1919 in dne 25. junija letnik 1918 in vsi starejši letniki do letnika 1911. Vsi tisti, ki se ne bi odzvali temu proglasu, bodo kaznovani kot vojaški begunci.

Hrvaški škofje v Rimu. V Rimu se mudita zagrebški nadškof dr. Stepinac ter mostarski škof Peter Čule. Oba sta bila sprejeta v avdienci pri svetem očetu.

Iz Srbije

Zidanje novih šol v Srbiji. Srbsko prosvetno ministrstvo se posebno trudi, da z vsemi razpoložljivimi sredstvi pospešuje izboljšanje ljudskega šolstva v Srbiji. V ta namen porablja vse razpoložljive kredite deloma za popravila starih šolskih poslopj, deloma za zidanje novih šol. V izvajanju tega načrta srbskega prosvetnega ministrstva so prejšnji teden odprli v razanjskem okraju tri nove ljudske šole.

Nabori za predvojaško vzgojo nemške mladine v Srbiji in Banatu. »Donau Zeitung« poroča, da je vodja nemške mladine v Srbiji in Banatu odredil nabore za letnik 1927 za obiskovanje predpisanih tečajev za predvojaško izobrazbo.

Posredno nadzorstvo nad prodajo tobaka. Poročali smo že, da je srbska monopolna uprava uredila prodajo tobaka s posebnimi kuponskimi knjižicami. S tem je vsaj delno zagotovila redno razdelitev tobačnih izdelkov med kadilce. Ker so pa bile kljub temu ponekod zlorabe, so krajevne oblasti po nekaterih mestih tobačne kupone še nanovo pečatile ter imajo v bodoče veljavo samo taki odrezki. Ženskam oblasti tobačnih kazenske sploh niso več potrdile ter se bodo v bodoče morale zatekati po cigarete k svojim možem-kadilecem.

devno prizadevanje, da bi vsi molitveniki tvorili organično enoto in drug drugemu pomagali. Prvi molitvenik, ki naj ga otrok dobi v roke, je »Pri Jezusu«. Ko bolj odraste, naj si kupi »Večno življenje«, ki mu je lahko spremljevalec vse življenje. Če si pa želi več liturgične vsebine, naj si nabavi »Kristus kraljuje ali celo misale. Vsi ti molitveniki pa bi morali vsaj pri maši in molitvah za skupne pobožnosti soglašati v terminologiji delitvi in besedilu. Potem je možna uspešna vzgoja in lepa skupna molitev. S tega vidika Pečjakove molitvenike prav posebno pozdravljamo srednješolski kateheti, ki nesoglasja med različnimi molitveniki najbolj bridko okušamo.

Kakor pa smo vsebine, oblike in tudi cene novih Pečjakovih molitvenikov lahko vsi veselili, tako pa marsikoga ne bo zadovoljila oprema (naslovna slika, uvodni simboli, končnice). Zelo molijo tudi medli odtisi križevnega pota v »Pri Jezusu«. Morda pri tej izdaji še ni bilo časa za enotno umetniško zasnovano opremo, a v bodoče bo vsekakor treba tudi nanjo misliti, da bo molitvenik že na pogled vzbudil vtis novega, sodobnega religioznemu čustvovanju in stremljenju ustrežajočega molitvenika.

Cene novih molitvenikov:

Večno življenje: Rdeča obreza 25, zlata 30, pegamoid 35 lir.

Pri Jezusu: Rdeča obreza 14, zlata 18, pegamoid 20, vatiran fural 28 lir.

Sveta maša in pesmi. Brez ljudske zborne maše mehko vez. 4.40, z ljudsko zborna mehko vez. 6, trdo 10 lir.

Popravek. V sestavku dr. A. Breznika »Moj odgovor« v »Slovenec« 9. junija, str. 2 je nastala tiskovna pomota, ki spreminja zmes stavka. Glasiti se mora: Namisto da bi bil izpodvil moje navedbe (ne: izpolnil).

KINO MATICA 22-41

Film v najkrajših priredbah! Najslajnejši uspeh evropske filmske produkcije! Čudoviti posnetki »zlate« Prage! Tragična zgodba deklice, ki jo je pogubilo velenje! Češki narodni pesni iz prizori iz »PRODANE NEVESTE«

»Praga — zlato mesto«

V glavni vlogi KRISTINA SÖDERBAUM! Predstave ob 15, 17 in 19.15.

KINO UNION 22-21

Odlični film po splošno znani pripovedki mladinskega pisatelja E. De Amicisa »Sree«

»Od Apeninov do Andov«

Dečka, ki išče po Ameriki svojo mater — izvrstno podaja mladi Cesare Barbetti. Predstave ob delavnikih ob 15.30, 17.30 in 19.30; ob nedeljah in praznikih ob 10.30, 15.30, 17.30 in 19.30.

Mali oglasi

Službe

Iščejo:

Vzgojiteljica

s perfektnim znanjem italijanske in nemške isče službo k otrokom. Ponudbe na upravo Slovenskega pod: »Ljubljana Vzgoja« št. 2903.

Prodamo

Bele usnjene čevlječke

št. 21 prodam za 150 lir. Vprašati: Sv. Petra cesta št. 52.

Pege in lišaj

vam zanesljivo odstrani »ALBA« krema, Drogerija Kane, Zidovska ul. 1.

Suho sadje prodaja

GOSPODARSKA ZVEZA, Bleiweisova cesta št. 29.

Brezove metle, držaje

za lopate, motike in ometa dobite pri Gospodarski zvezi, Bleiweisova št. 29 in Maistrova 10.

Prodajam ugodno

posteljo z modrocim, odejo, blazino in posteljno perilo. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 2584.

Ročni vozček

skoraj nov za 1400 lir naprodaj. Sušarski, mehanika delavnica, Bleiweisova cesta 13 (Figovec, levo dvorišče).

Živo apno

prodaja SIV, Rožna dolina cesta XVIII.

Kupimo

Plačamo zelo dobro

za stare bicikle, bicikle, gume, motorna kolesa ter gume za motorna kolesa. Gasogeno-Merkur, Puharjeva 6.

Kupujte pri naših

Inserentih

Vajenci

Kovaškega vajenca

sprejem takoj. Ako je isti revnih staršev ali pa brez njih, ga sprejemam za svojega. Tuma Rudolf, kovač, Šalka vas p. Kocanje.

Živali

Težke konje

do 3 pare, kupi za svojo uporabo mestna pristava v Povstovski ulici št. 12. Ponudniki naj se čimprej zglasijo s konkretnimi ponudbami v pisarni istotam.

Kolesa

Dva damska in moška

kolesa znanke »ADLER« in »LUXUS«, v odličnem stanju, zelo poceni naprodaj. Sušarski, mehanika delavnica, Bleiweisova cesta št. 13 (Figovec, levo dvorišče).

Dva tricikla

en rabljen in en nov, zelo poceni naprodaj. Sušarski, mehanika delavnica, Bleiweisova cesta 13 (Figovec, levo dvorišče).

Avto-motor

Mali poltovorni avto

nosilnost 800 kg za 22.000 lir naprodaj. Sušarski, mehanika delavnica, Bleiweisova 13 (Figovec, levo dvorišče).

Poizvedbe

Včeraj izgubljen rokavico

usnjeno, belo (cream) po poti: Wolfova, Kongremni trg, Vegova, Emonska c., Trnovska cerkev, Trnovska ulica, mimo Bergantove gostilne, po Krakovski nasipu do St. Jakobske cerkve — prosim, naj najditelj vrne proti nagradi v trgovini damskih klubov »Chica« v Wolfovi ulici 3.

Dal 7 al 21 giugno vengono emesse due serie di

BUONI DEL TESORO QUINQUENNALI 5 % A PREMI di L. 5 miliardi ciascuna

Interessi e premi esenti da ogni imposta presente e futura

PREZZO di emissione: L. 97 per ogni cento lire di capitale nominale, oltre interessi 5% dal 15 giugno fino al giorno del versamento; per le sottoscrizioni eseguite dal 7 al 14 giugno vengono invece corrisposti ai sottoscrittori gli interessi 5% dal giorno del versamento fino a tutto il 14 giugno detto.

Le sottoscrizioni vengono eseguite solo in contanti, ma vengono accettate come contante le cedole ammesse in sottoscrizione.

PREMI: ciascuna serie di L. 5 miliardi di Buoni concorre annualmente a n. 10 premi per un ammontare complessivo di L. 10.000.000 mediante estrazioni semestrali.

Le sottoscrizioni si ricevono presso tutte le Filiali dei seguenti Enti e Istituti che fanno parte del Consorzio di emissione, presieduto dalla Banca d'Italia.

Banca d'Italia — Cassa Depositi e Prestiti — Istituto Nazionale delle Assicurazioni — Istituto Nazionale Fascista della Previdenza Sociale — Istituto Nazionale Fascista per l'Assicurazione contro gli Infortuni sul lavoro — Banco di Napoli — Banco di Sicilia — Banca Nazionale del Lavoro — Istituto di S. Paolo di Torino — Monte dei Paschi di Siena — Banca Commerciale Italiana — Credito Italiano — Banco di Roma — Federazione Nazionale Fascista delle Casse di Risparmio — Istituto di Credito per le Casse di Risparmio Italiane — Cassa di Risparmio delle Provincie Lombarde — Istituto Centrale delle Banche e Banchieri — Istituto Centrale delle Banche Popolari — Banca d'America e d'Italia — Banca Popolare di Novara — Banco Ambrosiano — Banca Nazionale dell'Agricoltura — Banca Popolare di Milano — Banco Santo Spirito — Credito Varesino — Credito Commerciale Milano — Banca Bellinzaghi, Milano — Banca Cattolica del Veneto, Vicenza — Banca di Chiavari e della Riviera Ligure — Banca Agricola Milanese — Banca Toscana — Banca Provinciale Lombarda, Bergamo — Credito Romagnolo, Bologna — Banca S. Paolo, Brescia — Società Italiana per le Strade Ferrate Meridionali — Assicurazioni Generali Trieste — Compagnia di Assicurazioni di Milano — Società Reale Mutua Assicurazioni Torino — Riunione Adriatica di Sicurtà, Trieste — La Fondiaria, Firenze — Compagnia Finanziaria degli Agenti di Cambio del Regno, Roma;

Banca Vonwiller — Credito Industriale, Venezia — Banca Lombarda di DD. & CC. — Banco S. Geminiano e S. Prospero — Banca di Legnano — Banca Unione, Milano — Società Italiana di Credito, Milano — Banco Lariano — Credito Agrario Bresciano — Banca Agricola Commerciale, Reggio Emilia — Banca Piccolo Credito Bergamasco — Banca del Friuli — Banca Gaudenzio Sella & C., Biella — Banca Mutua Popolare, Bergamo — Banca Popolare, Lecco — Banca A. Grasso e Figlio, Torino — Banca Mobiliare Piemontese — Banca del Sud — Banca Piccolo Credito Savonese — Banca Cesare Ponti, Milano — Banca Privata Finanziaria, Milano — Banca Milanese di Credito — Banca Industriale Gallaratese — Banca Alto Milanese — Banca di Calabria — Banca Popolare Luino — Banca Cooperativa Popolare, Padova — Banca Mutua Popolare, Verona — Banca Mutua Popolare Agricola, Lodi — Banca Agricola Popolare, Ragusa — Banca Popolare di Intra — Banca Popolare di Modena — Banca Popolare, Cremona — Banca Mutua Popolare Aretina — Banca Popolare, Sondrio — Banca Piccolo Credito Valtellinese — Banca Popolare Cooperativa, Ravenna — Banca Agricola Mantovana — Banca Popolare di Credito, Bologna — Banca Popolare, Vicenza — Consorzio Risp. e Prestiti per Commercio e Industria, Bolzano — Banca Popolare Pesarese.

Tutte le altre Banche, Banchieri, e Banche Popolari, nonché tutti gli Agenti di Cambio rappresentati nella firma dell'atto consortile dagli Istituti e dalla Compagnia Finanziaria sopra menzionati.

Od 7. do 21. junija bosta emitirani dve seriji

5 LETNIH 5 % ZAKLADNIH BONOV s PREMIAMI vsaka po 5 milijard lir

Obresti in premije so oproščene sleherne sedanje in bodoče davščine

EMISIJSKA CENA: 97 lir za vsakih sto lir nominalne glavnice poleg 5% obresti od 15. junija do dneva vplačila; za vpisovanja od 7. do 14. junija pripadajo vpisnikom 5% obresti od dneva vplačila do vključno 14. junija.

Vpisovanje se lahko opravi samo v gotovini, toda sprejemajo se kot gotovina kuponi, dopuščeni za vpis.

PREMIJE: Na vsako serijo 5 milijard lir Bonov odpade letno 10 premij v skupnem znesku 10.000.000 lir, ki se žrebajo vsakih šest mesecev. Vpisovanje se lahko opravi pri vseh podružnicah naslednjih ustanov in zavodov, ki pripadajo emisijskemu konzorciju pod vodstvom zavoda Banca d'Italia.

Banca d'Italia — Cassa Depositi e Prestiti — Istituto Nazionale delle Assicurazioni — Istituto Nazionale Fascista della Previdenza Sociale — Istituto Nazionale Fascista per l'Assicurazione contro gli Infortuni sul lavoro — Banco di Napoli — Banco di Sicilia — Banca Nazionale del Lavoro — Istituto di S. Paolo di Torino — Monte dei Paschi di Siena — Banca Commerciale Italiana — Credito Italiano — Banco di Roma — Federazione Nazionale Fascista delle Casse di Risparmio — Istituto di Credito per le Casse di Risparmio Italiane — Cassa di Risparmio delle Provincie Lombarde — Istituto Centrale delle Banche e Banchieri — Istituto Centrale delle Banche Popolari — Banca d'America e d'Italia — Banca Popolare di Novara — Banco Ambrosiano — Banca Nazionale dell'Agricoltura — Banca Popolare di Milano — Banco Santo Spirito — Credito Varesino — Credito Commerciale Milano — Banca Bellinzaghi, Milano — Banca Cattolica del Veneto, Vicenza — Banca di Chiavari e della Riviera Ligure — Banca Agricola Milanese — Banca Toscana — Banca Provinciale Lombarda, Bergamo — Credito Romagnolo, Bologna — Banca S. Paolo, Brescia — Società Italiana per le Strade Ferrate Meridionali — Assicurazioni Generali Trieste — Compagnia di Assicurazioni di Milano — Società Reale Mutua Assicurazioni Torino — Riunione Adriatica di Sicurtà, Trieste — La Fondiaria, Firenze — Compagnia Finanziaria degli Agenti di Cambio del Regno, Roma;

Banca Vonwiller — Credito Industriale, Venezia — Banca Lombarda di DD. & CC. — Banco S. Geminiano e S. Prospero — Banca di Legnano — Banca Unione, Milano — Società Italiana di Credito, Milano — Banco Lariano — Credito Agrario Bresciano — Banca Agricola Commerciale, Reggio Emilia — Banca Piccolo Credito Bergamasco — Banca del Friuli — Banca Gaudenzio Sella & C., Biella — Banca Mutua Popolare, Bergamo — Banca Popolare, Lecco — Banca A. Grasso e Figlio, Torino — Banca Mobiliare Piemontese — Banca del Sud — Banca Piccolo Credito Savonese — Banca Cesare Ponti, Milano — Banca Privata Finanziaria, Milano — Banca Milanese di Credito — Banca Industriale Gallaratese — Banca Alto Milanese — Banca di Calabria — Banca Popolare Luino — Banca Cooperativa Popolare, Padova — Banca Mutua Popolare, Verona — Banca Mutua Popolare Agricola, Lodi — Banca Agricola Popolare, Ragusa — Banca Popolare di Intra — Banca Popolare di Modena — Banca Popolare, Cremona — Banca Mutua Popolare Aretina — Banca Popolare, Sondrio — Banca Piccolo Credito Valtellinese — Banca Popolare Cooperativa, Ravenna — Banca Agricola Mantovana — Banca Popolare di Credito, Bologna — Banca Popolare, Vicenza — Consorzio Risp. e Prestiti per Commercio e Industria, Bolzano — Banca Popolare Pesarese.

Vse ostale Banke, Bančniki, Ljudske Posojilnice kakor tudi vsi menjalnični Agenti, ki so člani zgoraj omenjenih zavodov in družbe »Compagnia Finanziaria«.

Dolina molka

J. Oliver Curwood

Kent je izlegel roko in soba se je zopet pogreznila v temo. Le meda mesečina in sijaj zvezd sta prodrla v sobo, a še to svetlobo je O'Connor deloma zakrival s svojim telesom.

»Veš, greh je nadlegovati tebe ob tej uri,« je rekel narednik, dušec svoj mogočni glas. — »Toda moral sem priti sem, ker je to sedaj moja zadnja možnost, da te obiščem. Vem, da nekaj ni v redu. Kedy se me hoče iznebiti, ker sem bil jaz skupaj z njim, ko je srečal mladenco v topolovem gozdiču. Dobil sem posebno nalogo, radi katere moram odpotovati v Fort Simpson, ki je po vodni poti dva tisoč milj od tu oddaljen. To se pravi, da bom odsoten več mesecev, morda pa tudi leto dni. Jutri zgodaj jutraj odpotujem z motornim čolnom, da dohitimo Rosslanda in njegovo ekspedicijo; radi tega sem te hotel videti. Vendar nisem hotel priti prej, dokler se nisem prepričal, da ni nihče pri tebi v sobi.«

»Vesel sem, da si prišel — je toplo rekel Kent. — »Moj Bog, kako rad bi šel s teboj, Bucky! Če ne bi bilo te preklicane otekline na žili...«

»...bi ne bilo potrebno, da jaz odpotujem — je dopolnil O'Connor s še bolj tihim glasom. — »Če bi ti bil zdrav, bi se marsikaj ne zgodilo. Od jutra se je moralo kaj res nenavadnega pripetiti Kedyju, kajti on ni več tisti stari Kedy, kakršen je bil še včeraj in kakor smo ga že deset let vsi dobro poznali. Izredno nervozen je; obnaša se tako, kakor da bi radi nekoga bil vedno na straži ali pa sem jaz popoln tepec, ki vse narobe vidi. Boji se me, to dobro vem, zato, ker sem ga videl tako zelo razburjenega v tre-

nutku, ko je srečal mladenco. Iz tega razloga je Fort Simpson navadna preteza, da se me iznebi za nekaj časa. Da bi me vsaj nekoliko potolažil, mi je obljubil, da bom v letu dni povisan v nadzornika. To se je zgodilo popoldne, še pred nevihto. Od tedaj dalje...«

»Od tedaj dalje sem skušal izslediti Mac Triggerja in mladenco, — je nadaljeval potem — »toda oba sta izginila. Kent, Dobro vem, da je Mac Trigger izginil v gozd, toda neslanek mladence me zelo preseneča. Povpraševal sem pri vseh čolnarjih, preiskal vse kraje, kjer bi mogla dobiti stanovanje in hrano — toda vse je bilo brezuspešno. Vidi, najbolj skrivnostna okolnost pri vseh zadevi je njen nestanek. Dejstvo je, da je prav nihče v Athabasca Landingu ni videl Neverjetno kajne? Nato... nato se mi je kar posvetilo. Saj veš, Kent, kolikokrat eva se že smejala mojim nenadnim domislekom? Pravim, da sedaj končno vem, kje je mladenska v tem trenutku.«

Kent je čisto pozabil, kakšna obsodba mu kakor meč viši nad glavo; z velikim zanimanjem je sledil O'Connorjevim besedam. »ačel se je zavedati nenavadnega svojega položaja. Pogosto sta se oba trudila in iskala ključ kakšne skrivnosti, ki se jima je zdela nerazločljiva; O'Connor je spoznal v Kentovih očeh sijaj prejšnje živahnosti. Kent se je tiho nasmejal, kot lovec, ki se mu približuje plen in rekel: »Kedy ni poročen in se ne briga mnogo za ženske; vendar pa ljubi domaćno življenje...«

»...in njegovega kitajskega kuharja že nekaj časa ni...«

»...hiša pa je prazna, oziroma vsaj ljudje tako mislijo...«

»...razen zvečer, ko Kedy prihaja domov spat.«

O'Connor je prijel Kenta za roko.

»Jimmy, še nikdar v diviziji N ni bilo človeka, ki bi naju mogel preliščiti. Mladenska se skriva v Kedyjevi hiši!«

»Zakaj naj bi se skrivala?« mu je ugovarjal Kent. — »Saj ni ničesar napravlila.«

O'Connor je nekaj časa molčal in Kent ga je slišal, kako si baše pipo.

»Ta misel mi je kar padla v glavo — je zagodrnjal O'Connor. — »Ne vem, kako sem prišel do tega sklepa, ki si ga ne morem prav razložiti. Zato...«

Prižgal je vžgalico in jo z roko zaščitil proti vetru, tako da mu je mogel Kent videti v obraz. V trdih O'Connorjevih potezah je bilo videti nekaj več kot negotovost.

»Zato sem se torej vrnil — potem ko sem odšel od tebe danes v topolov gozdič in našel tam dekličine sledove. Vrnila se je bila nekoliko nazaj, do kraja, kjer so bili njeni sledovi zelo razvidni. Nosil francoske čevlje z visoko peto in povem ti, da njena noga ni mnogo večja od nože otroka. Pogledal sem tudi tja, kjer je Kedy opazil njeno navzočnost. Ugotovil sem, da se je nadzornik vrnil v gozdiček, toda mladenska je odšla proti jelkam, pri katerih sem izgubil njene sledove. Od teh jelk bi ji bilo mogoče priti do Kedyjeve hiše, ne da bi jo kdo opazil. Toda prav gotovo ji je bilo zelo težko hoditi po tisti poti, s prav majhnimi čevlji in z dva palca visokimi petami. Prav to me je privedlo do vprašanja, zakaj neki si ni obula večjih čevljev ali mokasinov.«

»Ker očitno prihaja z juga in ne s severa — je menil Kent. — »Verjetno iz Edmontona.«

»Tako je. In Kedy je ni pričakoval, kajne? Če bi ne bilo tako, bi ne obstal kot vkopan, ko jo je zagledal in ne bi od tega trenutka dalje postal popolnoma drugačen človek kot je bil prej. Njegovo zadržanje nasproti tebi se je neposredno po tem popolnoma izpremenilo. Sedaj je prišel tako daleč, da bi te pod nobenim pogojem ne rešil, tudi če bi moral zaradi tega samo z mezinco pomigati; enostavna razlaga za vse to je, da mu je neobhodno potrebna nekakšna preteza, zaradi katere more osvoboditi Mac Triggerja.

Tvoje priznanje je prišlo v psihološko zelo važnem trenutku za nadzornika. Neizgovorjena mladenska zahteva je bila osvoboditev Mac Triggerja. To zahtevo je spremljala neka grožnja, ki jo je Kedy umel in ki ga je uklonila. Mac Trigger ga je po svoji izpustitvi gotovo že videl, ker ga je pričakoval v uradu. Ne vem, kaj se je med njima zgodilo, toda stražnik Doyle mi je povedal, da sta ostala skupaj pol ure. Nalo je Mac Trigger odšel in nihče več ga ni videl. Čudno, čudno! Vsa ta zgodba je res nenavadna! Še bolj nenavadna pa je moja odstranitev v Fort Simpson.«

Kent se je naslonil na blazino; napadel ga je rahel, suh kašelj. Ob medlem sijnju zvezd je O'Connor videl, da je prijatelj nenadoma postal slaboten in utrujen. Stegnil se je skozi okno, tako da je mogel prijeti Kenta za roko.

»Zdi se mi, da te utrujam, Jimmy, — je živahno rekel. — »Zbogom, torej, tovariš! Jaz...«

»obotavljal se je, nato pa se odločno zlagal. — »Jaz grem malo pogledat v Kedyjevo hišo. Ne bom se dolgo zadržal, ne več kot pol ure in ko se povrnem, se bom zopet oglašil pri tebi. Če boš spal...«

»Ne bom spal — je odgovoril Kent.

O'Connorjeve roke so še bolj stisnile Kentovo roko.

»Zbogom, Jimmy!«

»Zbogom!«

In ko je O'Connor odhajal, je zaslišal za seboj slaboten Kentov glas:

»Kako rad bi te spremljal na tvojem dolgem potovanju, Bucky!«

O'Connorjev odgovor je bil zadržan vzdih, vzdih, ki mu je obšel v grlu, ga tiščal, mu napihnil oči s solzami, da mu je migljalo svetloba meseca in zvezd še bolj trepetala pred očmi. Dobričina O'Connor ni odšel proti Kedyjevi hiši, ampak je s težkim arem zavil proti reki. Vedel je, da njegova dobronamerna laž ni prevarala Kenta in da sta si pravkar izreкла zadnji pozdrav.